

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 148.

Niedziela, 7 (19) Lipca.

1868 r.

Rok 5.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzieliach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Oświadczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkich co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsz. 3. — Półrocznie rsz. 4. — Kwartalnie rsz. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnośnienia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnośnienie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie rocznie rsz. 9 kop. 20. — Półrocznie rsz. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsz. 2 kop. 30. — Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Komisja rząd. sprawiedliwości. — Magistrat m. Warszawy. — Rozkazy warsz. ober-policmajstra. — Warszawskie towarzystwo dobroczynności.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Telegramy. — Wiadomości telegraficzne. — Zabawa w resursie kupieckiej. — Z dziedziny homeopatii. — Sezon kąpielowy w Solcu. — Wypadki miejskie. — Kursa monet. — Podróż Najjaśniejszej Pani. — Podróż Najdostojniejszych osób. — Poświęcenie kolei. — Kolej żel. iwanowsko-wojska. — Dostawa ruskiego węgla kamiennego. — Wojenny sąd okręgowy. — Kontrola listów. — **Austria i ziemie słowiańskie.** Zmiana tytułu cesarza; kwestja organizacji armji. — Porozumienie pomiędzy Chorwacją i Węgrami. — Rozkaz z Wiednia. — Pomnik dla Jerzego Podiebradskiego. — Prusy i Niemcy. Komisja wojskowa. — **Francja.** Rozmowa w Fontainebleau o królobójstwie. — Ciało prawodawcze. — **Polityka Francji.** — **Włochy i Rzym.** List kardynała Antonello. — Izba deputowanych. — **Szwajcaria.** Uroczystość na pamiątkę Hussa. — **Hiszpanja.** Książę Montpensier. — **Sprzysiężenie.** — **Belgja.** Stosunek do Francji. — **Danja.** Stronictwo skandynawskie. — **Odsłonięcie pomnika (d c.)**

FEJLETON. — Przegląd pism periodycznych.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Nowe dzieła. — Leopold Tabaczyński. — Magazyn płótna i bielizny stołowej, p. Lilienthala. — Tydzień targowy, i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa.

dnia 6 (18) Lipca.

Komisja Rządowa Sprawiedliwości ogłasza, iż Komitet Urządzający w Królestwie Polskim, na posiedzeniu 241 w dniu 5 (17) Kwietnia r. b. odbytem, zapisy przez Tewela Zigelbauma niegdy mieszkańca miasta Lublina, testamentem na dniu 6 (18) Sierpnia 1865 r. u rządownic sporządzonym, poczynione; a mianowicie: coroczny dochód z piwnicy domu pod N. 514 w mieście Lublinie położonego, oraz dziesięciuro przykazań stanowiące własność testatora, dla Bóżnicy w mieście Lublinie, zaś książki nabożne, na korzyść instytucji starozakon-

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Przegląd pism periodycznych.

Dnia 6 (18) lipca.

Numer 28 „Tygodnika Ilustrowanego”, odznacza się nadzwyczajnem bogactwem i różnorodnością treści. Oprócz zwykłych tam, periodycznych rubryk, w których jedna „kronika tygodniowa”, uwiadamia o zjawieniu się w gubernji plockiej nowego, ale żeńskiej płci „owczarza” leczącego wszystkie choroby, wspólnem lekarstwem i to bez żadnego nawet egzaminowania pacjentów, znajduje się tam również wzmianka o gromadzie cyganów, goszczącej od niejakiego czasu w Warszawie, która oprócz zwykłej chjerromancji, zajmuje się naprawą radli i drutowaniem garnków — czyniąc tym sposobem konkurencję góralom trudniącym się u nas zwykle tem reperacyjnem rzemiosłem. Oprócz tedy, zwykłych rubryk i dalszego ciągu powieści p. Morżkowskiej, coraz bardziej zajmującej czytelników, spotykamy w tym numerze najprzód: dobry i pełen satyrycznej myśli, wiersz p. na X. rytmujący przysłowie: „Nie łapcie ryb przed niewodem.” Do tego wiersza dołączony drzeworyt z rysunku A. Zaleskiego, przedstawia dobitnie dwie fazy z życia złotego młodzieńca, który ufając w spadek po stryju, biesiaduje w rozpustnem kole — później zaś, gdy rozgniewany stryjasek zmienił testament — leży w karczmie pod ławą u żyda. I wiersz i drzeworyt dosadnie

nych tegoż miasta, w myśl art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami w testamentie wyszczególnionemi, zatwierdził.

Magistrat Miasta Warszawy. — W dalszym ciągu ogłoszenia swego, Magistrat podaje do wiadomości osób interesowanych, że p. Fryderykowi Granzow, pod Nr. 3039/10 zamieszkałemu, jako wykwalifikowanemu majstrowi ciesielskiemu, udzielonem zostało pozwolenie na trudnienie się profesją ciesielską.

W rozkazie Warszawskiego Ober-Policmajstra do policji wykonawczej za Nr. 186 zamieszczono: Stosownie do rozporządzenia władzy wyższej, osoby zostające pod zwyczajnym lub ścisłym dozorem policji, za niedopełnienie, bez usprawiedliwiających przyczyn, stawienia i złożenia w myśl obowiązujących przepisów, własnoręcznego podpisu u miejscowych rawirowych naczelników w dniu 1 (13) i 15 (27), a u komisarzy cyrkulowych w dniu 1 (13) każdego miesiąca, pociągani być winni do kary pieniężnej: pochodzący ze stanu gminnego po kop. 25, mieszczanie po kop. 50, a szlachta po rs. 2, za każdym razem. O czem komunikuje policji dla wiadomości, zastosowania się i akuratego wykonania.

Rozkaz Warszawskiego Ober-Policmajstra do policji wykonawczej. — Z rozporządzenia władzy wyższej, dyrektor orkiestry w trupie śpiewaków francuzkich, dających przedstawienia w zakładzie zwanym Eldorado, poddany francuzki, Lehar, za ułudzenie publiczności w czasie przedstawienia w dniu 29 czerwca (11 lipca), wysłany został za granicę, z zabronieniem mu nadal przyjazdu do Cesarstwa i Królestwa. — O czem podaje do wiadomości podwładnej mi policji, dla niedopuszczenia powrotu jego do Warszawy.

Warszawskie Towarzystwo Dobroczynności. — Ponieważ znaczna liczba Opiekunek i Członków Towarzystwa zalega w opłacie składek stałych Ustawą przepisanych lub dobrowolnie zadeklarowanych, tak dalece że zaległość ta wynosi sumę przeszło Rsz. 4,000, przeto Warszawskie Towarzystwo Dobroczynności wzywa Szanowne Panie i Panów aby zaległą składkę ile być może najspieszniej a najdalej przed dniem 1 (13) października r. b. wnieśli, gdyż po upływie tego terminu osoby niewnoszące przepisanej składki w myśl Art. 23 Ustawy ustępują do wykresłone zostaną z listy Opiekunek i Członków Towarzystwa.

ilustrują to prawdziwe często przysłowie! — W „Rozmaitościach” dostarczonych przez p. L. R. do tego numeru „Tygodnika”, mieści się ciekawa wiadomość, że w Indjach, mianowicie zaś w Lahorze, tak zwane towarzystwo naukowe pendjabskie, zakłada uniwersytet, na wzór paryskiej akademji nauk. *Oula science se niche!* — W dokończeniu krótkiej lecz treściwej biografji Michała Wiszniewskiego, p. Korotyński zamieszcza, nader ciekawe szczegóły z ostatnich lat życia znakomitego profesora, który wydaliwszy się za granicę, założył w Genui dom komisowy, następnie był bankierem — puźniej jeszcze... bankrutem, jak się to wielu bankierom zdarza... a nakoniec, umarł w Nizy w 1865 roku, zostawiwszy po sobie drogocenne manuskrypty. Artykuł p. Z. Glogera „Kujawiacy”, uważamy jedynie jako tekst do drzeworytu zamieszczonego pod „Typami ludowemi” na dalszej kolumnie, albowiem nie w nim nowego o kujawiakach nie pisząc, p. Gloger zawiadamia jedynie o rzeczy powszechnie znanej, że najlepszy opis ludu kujawskiego, dał literaturze naszej p. Oskar Kolberg, w 3-iej serji swego wydawnictwa, s. t. „Lud”. Do tegoż rodzaju znanych powszechnie sekretów — należy dalsza wiadomość, podana w artykule p. Glogera o części rysunkowej i melodjowej, wzbogacającej tę pracę Kolberga, albowiem dzieło to powszechnie znane i wysoko ocenione już zostało. W każdym razie, opis ten, jako tekst do drzeworytu — zrzeczny i zaokrąglony dobrze. Wspomniawszy o drzeworytach, musimy na tem miejscu oddać serdeczną pochwałę drzeworytowi

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa.

dnia 6 (18) Lipca.

Dotąd niewiadomo co postanowiono na posiedzeniu rady gabinetowej w Wiedniu, na które zjechał cesarz austriacki, a którego przedmiotem miało być roztrząsanie zmian zaprowadzonych przez komisję sejmu węgierskiego w projekcie do prawa o organizacji armji. Komisja ta, jak powiadają, żąda aby obok narodowej landwery węgierskiej, uorganizowana była narodowa artylerja i inżynierja, ażeby w ten sposób utrwalić dualizm wojskowy. Dzienniki wiedeńskie nie są przeciwne nadaniu Węgrom samostności wojskowej, lecz żądają zarazem, aby Węgry ponosiły wspólne ciężary państwa nie w stosunku jak 30 do 70, ustanowionym przez kompromis, ale według faktycznych wymagań każdej połowy państwa. Sądzą, że materialne ofiary, jakie madiarzy musieliby ponieść z powodu zachcianek samostności, wykazałyby im korzyści ze związku z zachodnią połową monarchji. W każdym razie system dualistyczny przechodzi teraz groźne przesilenie, mogące doprowadzić do zupełnego obalenia kompromisu.

Z Włoch donoszą o ogłoszeniu tam proklamacji „przymierza powszechnej rzeczypospolitej”, domagającej się zjednoczenia całych Włoch i obalenia świeckiej władzy papieża. Jednocześnie w Romanji aresztowano kilku mazzinistów a w Rzymie przedsięwzięto środki ostrożności. Zdeje się jednak, iż są to tylko podrzędne knowania, gdyż z wiarogodnych źródeł zapewniają, że Garibaldi jest przeciwny wszelkiemu przedsięwzięciu któreby zakłóciło spokojność Włoch. Gabinet w izbie deputowanych otrzymał zwycięstwo nad opozycją, przeprowadziwszy prawo, nie tylko zwracające dwom księżniczkom, które

wykonanemu z obrazu W. Gersona „Dzieci Góralskie”. Prześliczny ten poemacik zawiera w sobie tyle wdzięku, poezji i natury, że mu się dość napatrzeć nie można!

W „Korespondencji ze Lwowa”, mieszczą się głównie szczegóły, dotyczące działań nowo założonego tam towarzystwa sztuk pięknych, i upiększeń niektórych części miasta, z powodu połączenia go koleją żelazną z Krakowem i Czerniowcami. Szczegóły te acz nie bez interesu dla nas, obchodzą jednakże głównie miejscowych mieszkańców. Za to, każdy z prawdziwą przyjemnością przeczyta podanie ludu węgierskiego „Bebakai”, z którego, tak jak je tu streścił p. Wł. Zieliński, możnaby piękny dramat lub arcyefektowną powieść utworzyć. Zresztą, każda okruszyna tradycji ludowych jest prawdziwym chlebem ducha i na przechowanie zasługuje. Ale koroną tego „Tygodnika” jest list Teofila Lenartowicza o literaturze i sztuce włoskiej. Uroczy śpiewak „Literenki”, opowiada tu z niedoścignioną prostotą i wdziękiem, jakby dziewczym, o utworach rzeźbiarzy Robbia, Łukasza i jego synowca Andrzeja, którzy posażkami a częściej płaskorzeźbami z gliny, rozpowszechniają sztukę po chatach ubogiego ludu. Trzeba przeczytać ten opis, ażeby ocenić i całą wartość dzieł dwóch ludowych rzeźbiarzy włoskich i całą potęgę talentu Lenartowicza. Jeden taki list wart stokroć więcej od całego szeregu artykułów o takimże tytule, przesyłanych „Ilustrowanym Tygodnikiem” tytejszym przez Kraszewskiego naprzykład, gdzie zamiast żywego

poszły za mąż za książąt habsburgskich, ich dobra prywatne, lecz zaległe procenta od tych dóbr od 1860 r. wynoszące przeszło 2,000,000 franków.

W Paryżu zapewniano, że w ostatnim spisku hiszpańskim stronnictwo karlistowskie nie brało udziału, gdyż związek progresyjno-liberalny nie chciał się zgodzić na proponowaną przez przewodcę karlistów, Cabrera, kandydaturę wnuka Don Carlosa. Celem spisku, jak obecnie utrzymują, miało być zmuszenie królowej Izabeli do abdykacji na rzecz jej syna, księcia Asturji.

Wieczorny *Monitor* paryżki uwydatniając pokojową mowę margr. de Moustier w ciele prawodawczym, przypomina umiarkowanie dyplomacji francuskiej w obec wypadków zaszłych w Niemczech i stanowczo odpięra zarzut, jakoby Francja doradzała Austrii przybranie nieprzyjaznej postawy względem Niemiec.

Dzienniki belgickie z oburzeniem odpierają twierdzenie *Patrie*, jakoby jedynym ratunkiem dla Belgji było przystąpienie do związku celnego francusko-belgicko-holenderskiego, i utrzymują, iż Belgja wcale nie jest w takim położeniu, aby potrzebowała ratunku.

Obecnie dopiero mamy wyjaśnienie powodu zablokowania portu Mazatlan w Meksyku przez statek angielski *Chantecleer*. Kapitan i płatnik tego statku, znajdując się na lądzie, był aresztowany przez władze meksykańskie i badany, będąc podejrzany o tajemne wywożenie monety brzęczącej. Po uwolnieniu, kapitan ten zażądał przeproszenia ze strony gubernatora, a nie otrzymałszy żadanego zadośćuczynienia, groził zbombardowaniem miasta, od czego jednak wstrzymał go konsul Stanów Zjednoczonych. Kapitan statku zażądał instrukcji od admirała angielskiego, a tymczasem port zablokował.

Odrzucenie przez komisję washingtonskiego kongresu projektu obłożenia podatkiem kupców, zdaje się wskazywać zwrot ku umiarkowanemu pojęciu i budzi nadzieję, iż projekt wypłaty długu państwa pieniędzmi papierowymi, nie tak łatwo zostanie przyjęty. Tymczasem uchwalony przez radykalną większość kongresu, dla zjednania sobie klasy robotniczej, bil, zmniejszający liczbę godzin pracy w warsztatach rządowych do 8-ku, już spowodował spodziewane następstwa; pomiędzy robotnikami prywatnymi i chlebobawcami powstały spory, gdyż pierwsi z nich żądają zmniejszenia godzin pracy przy utrzymaniu dotychczasowej płacy; w wielu punktach robotnicy opuścili fabryki i warsztaty.

Telegramy DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Berlin, 17 (5) lipca. N. Preus. Z. pisze: Prusy w przedmiocie ruskiej propozycji co do ograniczenia użycia pocisków rozpryskujących się, wnosili za ustanowieniem międzynarodowej komisji biegłych. Rosja przyjęła chętnie ten wniosek. Zebrać się komisji spodziewane jest jeszcze w ciągu jesieni.

Belgrad, 17 (5) lipca. Porta uznała księcia Milana.

Peszt, 17 (5) lipca. Książę Karageorgiewicz uznał sąd miejski w Belgradzie za niekompetentny.
(Correspondenz Bureau.)

Wiadomości telegraficzne.

* **Wiesbaden, 16 (4) lipca.** Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Marja Mikołajewna przybyła tu tej nocy i zajęła mieszkanie w hotelu Victoria. Jej Cesarska Wysokość odprowadziła Najjaśniejszą Cesarzową Ruską do Schweinfurt i uda się dziś po południu, w towarzystwie posła ruskiego w Szwajcarię, radcy tajnego Oszierowa, do Schwalbach, gdzie zabawi sześć tygodni. (Wolfs T. B.)

* **Paryż, 15 (3) lipca.** *Monitor* wieczorny przedrukował podane przez dziennik brukselski *Le Nord* zdanie cesarza Napoleona o królobójstwie. (Tamże.)

* **Paryż, 15 (3) lipca.** *La Presse* ogłasza bardzo gwałtowny artykuł przeciw Pereire'om. Opinia publiczna, powiedziano w niw, nie przebaczy im nigdy tego, że zrujnowali oni swoich akcjonariuszów i zyskali dla samych siebie ogromny majątek. (Tamże.)

* **Paryż, 16 (4) lipca.** *Monitor* ogłasza dekret, z mocy którego zyskuje zatwierdzenie cesarskie protokół podpisany 9-go czerwca przez Francję i Turcję, w przedmiocie nabywania w Turcji, przez obywateli francuskich, dóbr nieruchomych. — W procesie wytoczonym dziennikowi *Réveil* wydany został wyrok skazujący na trzy miesiące więzienia i na 5,000 franków kary pieniężnej. (Tamże.)

* **Marsylja, 14 (2) lipca.** Podług listów z Konstantynopola z 8-go b. m., wice-król Egiptu, doznawszy ulgi od wód w Brussie, zaniechał zamiar podróży do Niemiec. Zabawi on miesiąc w Konstantynopolu, poczem wróci do Egiptu. (Cor. H. B.)

* **Florencja, 15 (3) lipca.** Ogłoszony tu został program „powszechnego zjednoczenia republikańskiego”. Program ten ogranicza się na teraz do Włoch; żąda on dla Włoch granic naturalnych i zniesienia pałestwa. (Wolfs T. B.)

* **Wiedeń, 15 (3) lipca.** Dzisiejsza *Wiener Abendpost* zaprzecza wiadomości podanej przez *Univers*, jakoby minister spraw wewnętrznych Giskra wezwał namiestników, okólnikiem sekretnym, ażeby zachęcali reprezentacje gminne do podawania adresów przeciw alokacji papieżkiej. (Tamże.)

* **Wiedeń, 16 (4) lipca.** *Wiener Ztg* ogłasza patent cesarski, zwolujący sejmy krajowe na 22 sierpnia, oraz postanowienie cesarskie, przedłużające do 17 października odroczenie posiedzeń rady państwa. (Tamże.)

* **Praga, 15 (3) lipca.** Towarzystwo gimnastyczne *Sokol* i towarzystwo rzemieślnicze *Ul* zapowiadają wspólną wycieczkę dla wzięcia udziału w zabronionym przez policję meetingu w Nowym Bolesławie. — Redaktor *Narodnich Listów* Göbl został dziś aresztowany dla odprowadzenia go do więzienia. (Die Presse.)

* **Praga, 15 (3) lipca.** *Narodni Listy* zostały dziś skonfiskowane z powodu ostrego artykułu przeciw przemysłowcom niemieckim i żydowskim, zwłaszcza zaś przeciw Dormitzerowi, Przibramowi i Porgesowi, którzy wydali trzech robotników czeskich. (Tamże.)

* **Praga, 16 (4) lipca.** *Narodni Listy* przestaną dobrowolnie wychodzić, albowiem kary pieniężne z kaucji są dla właścicieli tego dziennika niepodobne do zniesienia. Jutro wyjdą nakładem Gregora *Narodni Nowiny*. Skrejszowski zamierza także, w razie gdyby kary pieniężne z kaucji doszły do pewnej wysokości, zaniechać dalsze wydawnictwo dziennika *Politik*, lecz bez zakładania nowego natomiast dziennika. (Tamże.)

* **Kopenhaga, 15 (3) lipca.** Dziś o godzinie 7-jej wieczorem ogłoszoną została publicznie wiadomość o zaręczynach księcia następcy tronu duńskiego z księżniczką Ludwiką szwedzką. (Wolfs T. B.)

* **Madryt, 13 (5) lipca.** Zapewniają, że książę Montpensier odjedzie jutro do Lizbony. W kraju panuje zupełna spokojność. (Tamże.)

* **Madryt, 16 (4) lipca.** Zaprzeczają urzędowo pogłoskom o zaprowadzeniu w Katalonii stanu oblężenia i o uorganizowaniu pronunciamiento w Saragossie. (Tamże.)

* **Lizbona, 15 (3) lipca.** Zapewniają, że nowy gabinet utworzył się. Książę Loulé obejmuje prezesostwo, wydział spraw wewnętrznych i zagranicznych; Bento, finansów; Ferres sprawiedliwości; Mateusz Corbalho, marynarki i Joachim Cresostomo, robót publicznych. (Cor. Bör.)

* **Monachjum, 13 (5) lipca.** *Süddeutsche Presse* utrzymuje, że wiadomość *Jour. des Deb.* i *Corresp. Nord-Est* podających treść projektu bawarskiego co do utworzenia w państwach południowo-niemieckich komisji wojskowej, jest w istocie prawdziwą. (Cor. B.)

* **Londyn, 16 (4) lipca.** Podług dziennika *Express*, lord Stauley towarzyszyć będzie, 4-go sierpnia, królowej do Szwajcarii. — Zamknięcie parlamentu nastąpi prawdopodobnie 28 lipca. — Panują nadzwyczajne upały; wiadomości o zbiorach pszenicy są pomyślne. (Tamże.)

* **Plymouth, 14 (2) lipca.** Parostatek *Urgent* przywiózł tu z Aleksandrii syna Teodorosa. (Cor. Hav. Bul.)

* **Nowy-Jork, 4 lipca (22 czerwca).** Blokada Mazatlan'u, zaprowadzona z powodu znieważenia kapitańa z marynarki angielskiej, trwa jeszcze dotąd; kapitan kierujący blokadą oczekuje na instrukcje od admirała. (Wolfs T. B.)

słowa i obrazów kwiatami ducha spowitych, mieści się tylko encyklopedyczna, sucha erudycja, gdzie niegdzie materialem dla artysty przetkana. — Nakoniec, na ostatniej kolumnie, „Tygodnik” zamieścił portret i życiorys zmarłego niedawno, uczonego inżyniera Sta. Wysockiego, człowieka rzetelnej zasługi.

W 159 numerze „Kłosów”, po „Tajemnicach serca” Zachariasiewicza, między którymi zrobiono miejsce portretowi zmarłego w maju, rzeźbiarza Ireneusza hr. Żalskiego, spotykamy jeszcze jeden utwór nowego poety, p. Wiktora Gomulickiego, pod symbolycznym tytułem: „Viciści” a istotnym „Do poezji”. Wprawdzie, wierszowi temu, nie do zarzucenia nie mamy; tłumaczy on jasno a nawet z pewnym zapalem i sztuką uczucia poety, lecz wartość jego ducha i kształtu, nie przekracza granic powszedniości. Jakże to ogromna przestrzeń rozdziela taki wiersz od wiersza podobnej treści „Do poezji” Lenartowicza! — Obok najlepszej a przynajmniej najsilniejszej strofki wiersza p. Gomulickiego, tej naprzykład:

„Pomnę, w pasmie dni moich, były takie chwile:
Kiedym kłai cie Poezjo! kiedym chciał z twej głowy
Zerwać i zdeptać stopą dżadem brylantowy,
Mszcząc się za rozczarowań i za cierpień tyle,
Aleś ty wtedy zesłała i skrzydłem anioła
Otarła łzy z mych oczu i krew z mego czoła”.
Jeżeli zestawimy ten wyjątek z wiersza „do poezji” Lenartowicza:

„Gdy miecz ukazesz, gdy hełm przywdziejesz,
Białoramienna, Dziewico!

Gdy na wiatr śnieżny sztandar rozwiejesz,
Rycerze bronie pochwyca.

Ty zbroisz dłonie bożych rycerzy,
W żary zamieniasz chłód lodów
Przez ciebie ludzkość w siebie uwierzy
Poezjo! Wiaro narodów”

jakież to porównanie nie już formy samej, która u Lenartowicza wykuta jest z greckiego marmuru, lecz skali pojęcia sztuki! P. Gomulicki pisząc, myśli o sobie tylko — gdy wielki śpiewak „Błogosławionej” patrzy na poezję w jej do ludzkości stosunku. *Magna est differentia!*

Dalszy ciąg Świętokrzyżskich notatek z podróży, p. Chłopickiego, zamieszczony w tym numerze „Kłosów” należy do bardzo szczęśliwych i prawdziwie udatnych w tym rodzaju fragmentów. Autor albowiem przytacza tu, jakoby z ust pani Maciejowej Biskupikowej, wygadane kumoszki, zanotowany opis wesela ludu z opisywanej okolicy. Pani Maciejowa przeplata swoje opowiadanie piosneczkami. Otóż, jedna z tych piosenek, którą śpiewają chłopcy podczas tańców, dla samego jej kolorytu i ekspresjonalności, zamieszczamy.

O chmielu, chmielu,
Na tobie galka!
Zaprowadź-że nas
Gdzie jest gorzalka!
O chmielu, chmielu,
Rozbójcze ziele,

Zaprowadź-że nas
I na wesele!

Wprawdzie, we wszystkich prawie stronach, lud podczas obrzędów weselnych, śpiewa o chmielu, często nawet bardzo komiczne a nawet dwójznaczne strofki — jednakże w żadnej z nich nie ma takiej precyzji jak w przytoczonej wyżej zwrotce...

W t. m. samym numerze „Kłosów” rozpoczęła się tłumaczona z angielskiego powieść „Dziewięć cór na wydaniu” — cyfra o jednę tylko mniejsza od sławnych cór papy Le Coqua'a w operetce Soupego. Początek tej powiastki arcyzabawny — ale najzabawniejszym, którym pomiędzy panem a parobkiem, naszkicowanymi z wszelkim humorem i prawdą, toczy się następna rozmowa:

— Janie! strasznie znowu pobiliś Mateusza, aż dziś leży.

— Kłaniam do nóg jaśnie panu. Wymyślał mi od włóczęgów, złodziejów, ja sobie mówił: to nic... od białoskórników, i to fracha — ale kiedy mnie nazwał Ometrą, nie stało, proszę jaśnie pana cierpliwości.

Kto zna, jak lud nasz nie lubi jeometrów, których podejrzewał zawsze chęć ukrzywdzenia go w pomiarze gruntów dworskich, a nawet i o czary, ten zrozumie całą doniosłość janowego oburzenia. Jednakże dział drzeworytniczy nie ogranicza się na tym lekkim, humorystycznym ołówka fragmencie — albowiem w tymże samym numerze „Kłosów”, spotykamy dwa piękne drzeworyty wykonane z dwóch wielkiej wartości obra-

* (Zabawa w resursie kupieckiej urządzona na dochód pogorzalców pragskich), zaszczycona obecnością JW. Hrabiego Namiestnika, powiodła się wczoraj bardzo świetnie! Wszystkie miejsca numerowane rozkupiono, a publiczność wyborowa, zgromadzona, najprzód w sali podczas koncertu i ośmiastki komedji — później zaś w ogrodzie uiluminowanym wspaniale — bawiła się wybornie. W części wokalne zabawy zaszła jednakże zmiana w pierwotnym programie, gdyż z powodu słabości p. Filiborna, zajął jego miejsce p. Cieślowski, który odśpiewał romans z opery „Cyganka.” P. Jakowicka, pozbawiona tym sposobem Lionela do zapowiedzianego duetu z „Marty,” wykonała natomiast świetną arję z Lindy Donizettiego, odśpiewawszy poprzednio, według programu, trudną arję z „Rigoletta” Verdi’ego. Zresztą, program nie uległ żadnej zmianie. Jeżeli jednak publiczność, z prawdziwą przyjemnością, i zapałem nawet, słuchała pięknego i czystego głosu p. Jakowickiej, która należy do znakomitszych artystek, — nie mniejszą rozkosz sprawiła jej panna Płodowska, również znana i zdawna już za granicą oceniona śpiewaczka, która przybywszy do Warszawy, ofiarowała także swój talent na usługi nieszczęśliwych pogorzalców. Panna Płodowska wykonała wielką arję z „Ernanioga,” arję wymagającą nie tylko siły głosu, lecz nastrojowaną trudnościami i pełną wokalnych ozdób. Rozumie się, że artystka tak utalentowana i tak doświadczona, pokonała bez wysiłku te wszystkie szkopy i wywołała huczne oklaski, szczególnie zaś efektownym użyciem bogatych i pełnych nut dolnego rejestru, słowem, cała ta część wokalna wczorajszej zabawy, do której akompanjował na fortepianie p. Jarecki, powiodła się najzupełniej — a zakończający program wyjątek z komedji „Zachód Słońca,” gdzie naturalnie występował, najznakomitszy nasz komik p. Zółkowski, w asystencji p. Chęcińskiego, pobudził do homerycznego śmiechu publiczność — która oklaskawszy swojego ulubieńca, przeszła następnie do wspaniale uiluminowanego ogrodu, gdzie i muzyka wojskowa litewskiego pułku ułanów gwardji i słońce elektryczne, a wreszcie ognie bengalskie — sprawiały urok prawdziwy — i powszechną obudzały wesołość, która też panowała również i w grupach posilających się ostatecznie przy sutoj wieczerzy. JW. Hrabia Namiestnik, po skończeniu koncertu w sali, raczył udać się również do ogrodu resursy i przyjąć udział w zabawie. Nie mamy dotąd ogólnej cyfry osiągniętego z wczorajszej zabawy dochodu — musi on jednak być znacznym i pomnoży fundusze zbierane w tak szlachetnym celu. AL.

* (Z dziedziny homeopatji). Centralne zgromadzenie lekarzy homeopatów niemieckich, będzie miało miejsce w roku bieżącym w dniu 9 i 10 sierpnia w Ejsenach. — Z prawdziwą przyjemnością notujemy ukazanie się nowych dwóch pism periodycznych w Paryżu, poświęconych homeopatji, pierwsze *L'Hahnemannisme*, *journal de la médecine homeopathique*. Redaktorami są:

zów olejnych, pani Nadziei Pale (z domu Pawliszczew), które znajdowały się na tutejszej wystawie sztuk pięknych.

Naturalnie, że całe bogactwo kolorytu, który jest jednym z głównych przymiotów, peza talentowanej artystki, mknie w drzeworytach — zawsze jednak, została wartość samej kompozycji i artystycznego układu, z których już można powziąć wyobrażenie o wielkiej wartości oryginałów. Zamieszczony obok drzeworyt, z obrazu Grottgera, wyobrażający paryżką śpiewaczkę uliczną pełen smaku i prawdy, dopełnia drzeworytniczego dzieła w tym „Kłosów” numerze.

Ale i „Bluszcz” najświeższy, nie pozostał w tyle za większymi współzawodnikami. Ostatni jego numer (28) oprócz zaczętego artykułu „Kształcenie kobiety przez kobietę”, a zaczętego bardzo dobrze, wierszyka do słońca, nacechowanego talentem, i dalszego ciągu „Almy”, powieści wzorowo napisanej, zawiera dalszy ciąg „Drahomiry” tragedji Weillena, o której początku raz już, tak korzystnie się wyrażaliśmy. Ciąg dalszy tej tragedji utwierdza nas tylko w przekonaniu o jej niepospolitej wartości, zarazem i skłania do oddania słusznej pochwały p. Ancycowi za tak dzielny, pełen siły, smaku i poczci, przykład tego dzieła. „Wycieczka do gór skalistych” w dalszym ciągu tu zamieszczona, ciągle trzyma uwagę czytelnika w żywym zajęciu. „Paryżkie nowiny” tu jak zawsze, odznaczają się żywością stylu i dowcipem w kompilowaniu faktów. Uwieńcza zaś to wszystko, arcy pożyteczny fragment „Hygieny kobiet”, w którym dr. Płaskowski, zajmuje się kwestją pielęgnowania zębów — tak ważną dla koralowych ustek pań naszych!

Z innych, drobniejszego rozmiaru pism periodycznych, damy sprawozdanie w następnym przeglądzie. AL.

Boyer, Chancerel, Desterne, Jahr, Simon. Kierunek jaki sobie to pismo zakresiło, wykazuje godło, jakie przybrało: „Jedynę powołanie lekarza, jest chorych uzdrawiać — tylko to zasługuje na nazwę leczenia” (*Hahnemann organon* § 1). Drugie z rzędu pismo: *Bibliothèque homeopathique*. Godło tego pisma jest: „Homeopatja opiera się jedynie i wyłącznie na doświadczeniu”. Redaktorowie dr. Peschier et Dufresne, na początku pisma swego wygłaszają, że doza homeopatyczna nie ma wspólności z nauką homeopatji, nawet przyłożona wezykatorja skutek pomyślny zapewnia, jeżeli symptomata choroby naturalnej podobne są do tych, jakie jad much hiszpańskich na zdrowym człowieku wywołuje. — Od roku 1866 w Ameryce Centralnej nowe wychodzi pismo periodyczne co miesiąc, pod tytułem *Homeopathique*; drukuje się w Bogota, w mieście tym praktykuje dziesięciu lekarzy homeopatów. Rok przeszły trzy nader pouczające historie chorób zawiera: wyleczenie polipu nosowego, macicznego, oraz pochwy macicznej, niezwykle wielkości, za pomocą lekarstw homeopatycznych wysokich rozcieńczeń. — Szpital homeopatyczny Sechshaus pod Wiednem, zostaje od lat 10 pod wyłącznym kierunkiem dra J. O. Müllera, licząca łóżek 280. — Uwagi godne, a zarazem stanowiące dowód największy pocucia siły systemu jest to, że obok sławnej kliniki prof. Graefe w Berlinie, powstała w roku bieżącym klinika homeopatyczna chorób oczu w Pabst „maison de santé” — instytut przez rząd koncesjonowany, w którym od 1 lutego do 1 maja r. b. było chorych 950. O ile nam wiadomo, jest to pierwsza instytucja specjalna tego rodzaju; że będzie miała powodzenie, ani na chwilę nie wątpimy. Nieprzyjacieł u bram — haczość!!

* (Sezon kąpielowy w Solcu). Otrzymałszy od naszego korespondenta z Solca pod 1 (13) lipca, następujący artykuł: „Pomiędzy rozlicznymi kwestjami podejmowanymi od czasu do czasu przez dzienniki warszawskie, kwestja zdrowia bezwątpienia nie poślednie zajmuje miejsce, jako najżywniejsza i budząca interes ogółu. Z tem przekonaniem, biorę pióro do ręki, aby skreślić pobieżny zarys miejscowości wód mineralnych we wsi Solec, powiecie stopnickim, od 1837 r. otwartych dla publiczności. Pomijając monografię zdroju, oraz działanie terapeutyczne wody, gdyż w tym przedmiocie lekarz zdrojowy ma zamiar skreślić oddzielną broszurę, a nadto jeden z panów profesorów szkoły głównej warszawskiej, przysposabia analizę jakościową i ilościową wody tutejszego zdroju, — nadmieniam tylko, iż wody soleckie w bardzo wielu chorobach okazały się skutecznymi, a często nawet skuteczniejszymi od podobnych wód zagranicznych, zwłaszcza w reumatyzm, artretycznych a głównie skrofulach. Dzielność wody, świeże wiejskie powietrze ożywione zielonością, balsamiczną wonią roślin, wspaniałym koncertem natury wyśpiewywanym od brzasku dnia przez skrzydlatą rzeszę, a przytem swobodą myśli, wypoczynek od wszelkich zajęć i ruch swobodny nie nużący zbyt — oto czynniki składające się na uzdrowienie chorych, szukających ulgi w wód mineralnych w Solcu. W bieżącym sezonie przybyło dotąd do Solca przeszło 100 familij, jednakże jest jeszcze miejsca dosyć na pomieszczenie, a ceny mieszkań dzięki nowej administracji, są bardzo przystępne (od 10 do 30 kop. dziennie za jeden pokój). Lokale te są wygodne i znajdują się w przyjemnym chłodzie, w alei wysadzanej drzewami wodocją do zdroju. Łazienki zalecają się czystością i potrzebnymi dla kąpiących się dogodnościami, a głównie prędką usługą, co jest rzeczą nader ważną. Służba łazienka obowiązana jest szczególnie troskliwie obsługiwać osoby bardziej chore oraz kaleki, i obowiązek ten spełnia z należytą sumiennnością. Pomoc lekarska, jest w osobie lekarza zdrojowego dra Sulickiego. Apteka miejscowa zaopatrzona we wszelkie środki lekarzkie i wody mineralne. Karetą kursująca ciągle w dni nie pogodne, odwozi gości do łazienek i z powrotem po 5 kop. za kurs od dorosłych osób, a po 2½ kop. od dzieci. Dwa sklepy dostarczają wszelkie potrzebne artykuły, w najlepszym gatunku i po cenach zwyczajnych. Mięso świeże i zdrowe po kop. 7 funt, dostarcza miejscowy rzeźnik każdodziennie. Pieczywo smaczne, białe i świeże, po cenach zwyczajnych, dwa razy dziennie bywa wypiekane, a nadtem wszystkim czuwa administracja. Wreszcie cukiernia i restauracja, co jest rzeczą nader ważną, we wszystko co dla zdrowych i chorych potrzebne być może, jest zaopatrzona, — i wydaje obiady bardzo smaczne i obfite po kop. 30, 40 i 45 od osoby. W restauracji znajdują się pisma periodyczne, bilard, szachy, warcaby i t. p. rozrywki dla gości, a przy łazienkach huśtawka i gimnastyka. Administracja pomyślała także o rozrywkach dla gości: codziennie rano u zdroju a wieczorem w ogrodzie, muzyka gra po dwie godziny; zaś dwa razy w tydzień odbywają się zabawy tańcujące w obszernej i ładnie urządzonej sali balowej. Od dnia 15 lipca, ma przybyć teatr pod dyktando p. Raszowskiego i dawać będzie przedstawienia w stale urządzonym na ten cel zabudowaniu. Tak więc Solec jakkolwiek jest wsią, podczas sezonu kąpielnego zamienia się w dość ludne i

ożywione miasteczko; a jeśli niema tu owego komfortu, jaki spotykamy u wód mineralnych zagranicznych, zastąpi go poniekąd skuteczna działalność wód. Zresztą administracja zamierza poczynić potrzebne ulepszenia, lecz znacznej sumy na to potrzeba; więc od razu uczynić się to nie da. R. P.”

* (Wypadki miejskie). W dniu wczorajszym, Ludwik Jackiewicz, wyrobnik, pod Nr. 2515a zamieszkały, oraz niewiadomi z nazwiska kobieta, która przyszyła do domu pod Nr. 1752, nagie zmarli. O wypadkach tych sąd właściwy zawiadomiono, a przez policję zarządzone dochodzenie. — Paweł Łagoda, służący właściciela domu Nr. 2997 przyprowadziwszy nad Wisłę konie do pławienia, uderzony został przez jednego z nich kopytem w lewą nogę, lecz niezbyt szkodliwie. Człowiek ten wzięty dla dania mu pomocy do lazaretu artyleryjskiego.

* Kursa monet zagranicznych w Warszawie.

Za talar wczoraj rs. 1 kop. 12	dzisiaj rsr. 1 kop. 11½.
Za frank „ „ „ 31	„ „ „ 31.
Za złoty reń. „ „ „ 68	„ „ „ 67½.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Podróż Najjaśniejszej Pani). *Jour de St. Pet.* pisze: „Najjaśniejsza Pani raczyła przybyć w niedzielę 30 czerwca (v. s.) z Peterhofu do St. Petersburga. Wstąpiwszy przed odjazdem do katedry Kazańskiej dla pomodlenia się przed obrazem Kazańskiej Matki Boskiej, Jej Cesarska Mość zaraz potem wyruszyła za granicę, w towarzystwie Ich Cesarskich Wysokości Wielkich Książąt Sergiusza i Pawła Aleksandrowiczów i Najjaśniejszy Pan i Ich Cesarskie Wysokości Cesarzewicz Następca tronu i Cesarzówna Marija Teodorowna, odprowadzali Jej Cesarską Mość do Gatchyna, gdzie był obiad. Wszyscy Członkowie Rodziny Cesarskiej znajdujący się obecnie w St. Petersburgu lub jego okolicach, zgromadzili się na stację st. petersburską warszawskiej kolei żelaznej, dla życzenia pomyślnej podróży Jej Cesarskiej Mości. Około godziny 4-ej po południu pociąg Cesarski wyruszył w drogę. Na stacji znajdowały się wyższe władze tak gubernialne jak i stołeczne. W orszaku towarzyszącym Jej Cesarskiej Mości do Kissingien znajdują się: wielka ochmistrzyni Dworu Jej Cesarskiej Mości, hrabina Protasowowa, zarządzająca ministerstwem Dworu Cesarskiego, generał-adjutant hrabia Adlerberg 2-gi, i wielki koniuszy, książę Bariatyński. Cesarski pociąg wyruszył pod kierunkiem prezesa rady zarządu głównego towarzystwa kolei żelaznych i innych zwierzchników zarządu. Hrabia Adlerberg 2-gi, odprowadzi Najjaśniejszą Panię do Kissingen i powróci do Petersburga w końcu bieżącego tygodnia. Najjaśniejszy Pan raczył przenieść się do Carskiego Sioła.” *Siew. Pocz.* pisze w Nr. 140 „Już oddawna dzienniki zagraniczne i niektóre ruskie oznajmiały o zamierzonej w ciągu bieżącego lata podróży Najjaśniejszej Pani za granicę. Pogłoski to były natenczas przedwczesne i nieoparte na istotnej wiarygodności. Obecnie, chociaż dzięki Bogu zdrowie Jej Cesarskiej Mości nie budzi groźnej obawy, okazało się niestety, że takowe nie jest dostatecznie zadawalające, aby lekarze nie zwrócili nań należytej uwagi. Po starannych z ich strony obserwacjach i w skutku licznych narad doszli do przekonania, że kuracja uzdrawiającymi wodami, jako środek przedzający i zabezpieczający, jest konieczną bez dalszej zwłoki dla przywrócenia sił Jej Cesarskiej Mości i cokolwiek nadwątłego zdrowia, które zeszłej zimy, i obecnej wiosny, podległo pewnym dość ważnym chorobliwym atakom. Proponowany środek potwierdza i samo doświadczenie: wycieczka Jej Cesarskiej Mości do Kissingen cztery lata temu, przyniosła Jej rzeczywisty pożytek i podtrzymała Jej zdrowie do ostatniej chwili. Niechętnie, a można powiedzieć stanowczo, nawet wbrew życzeniu Ich Cesarskich Mości robi się to ustępstwo i poświęcenie nalegającemu wymaniu lekarzy. Wiadomo, jak mało ma sympatji Cesarzowa do podróży zagranicznych. Ulubionemi Jej letniami miejscami pobytu są: Carskie Sioło, Peterhof, Iljinskoe, Liwadja. Kto miał szczęście widzieć Jej Cesarską Mość w tych zamiejskich rezydencjach, wie jak się Ona niemi rozkoszuje i jak je ceni; wie, że jakim zadowoleniem pędzi czas w domu, nie zaś z jakim zadowoleniem pędzi czas w pończocie, niebem, zdrażając, nawet pod naszym północnym niebem, często pochmurnem i niesprzyjającym, piękności i po części zdrowie jest takim darem Boskim, takim nieocenionym i niezbędnym warunkiem życia, że należy troszczyć się o nie, nie tylko osobiście dla siebie, lecz i z miłości dla tych kogo serce kocha. Nie ulega wątpliwości, że na wiadomość o wyjeździe Cesarzowej, ze wszystkich krańców naszej rozległej ojczyzny

wznoszą się gorące modły o pomyślne skutki przedsięwziętej podróży i o zupełne wyzdrowienie Monarszej Podróżnej, dla której nawet czasowe oddalenie się z Rosji, uciążliwe jest wrodzonym sympatjom Jej całkiem ruskiego serca.”

* (Podróż Najdostojniejszych Osób.) *Birż. Wied.* donoszą: Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Aleksandra Józefówna powitana została, po przybyciu swoim do Wiednia, 26 czerwca (8 lipca), na banhofie, przez cesarza Franciszka-Józefa, oraz przez byłego króla hanowerskiego i jego następcę. Na schodach pałacu w Schöbrunn, Najdostojniejsza Podróżna powitana została przez arcyksiężną Zofję, arcyksięcia Franciszka-Karola, oraz króla i królowę hanowerskich. O godzinie 4-ej dany był obiad familijny u królowej hanowerskiej, w Steckl'u. Wieczorem księżniczki hanowerskie i Wielcy Książęta ruscy odbyli w okolicach przejażdżkę powozem, przy czym koni kierował ks. następca hanowerski. Następnego dnia był zastawiony u cesarza, w Schönbrunn, obiad, na którym znajdowała się także rodzina królewsko-hanowerska. Dnia 28 czerwca (10 lipca) dany był u dworu hanowerskiego w Hietzing wystawny obiad na 25 osób, a 29 czerwca (11 lipca) wielki obiad u dworu cesarskiego.

* *Gazeta Kaukaz* donosi, że Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz przybył pomyślnie do Gunibu 13 (25) czerwca, gdzie zabawił dwa dni i wyjechał 15 (27) czerwca zrana z Gunibu, poczem wrócił 16 (28) do Temir-Chan-Szury. Z Szury Wielki Książę wyjechał 17 (29) czerwca zrana traktem do Władikaukazu.

* (Poświęcenie kolei). *Rus. tel. agen.* donosi z Moskwy: W dniu 2 czerwca nastąpi otwarcie i poświęcenie robót na kolei moskiewsko-jarosławskiej w osadzie sergiejewskiej. Poświęcenia dopełni metropolita Innocenty. Robotników na kolei znajduje się obecnie 1,500 ludzi, a zebrać się ma ich 9,000.

* (Kolej żelazna iwanowsko-wołoska). Według *Kostrom. gub. Wied.* w Kostromie byli niedawno pp. Isakow i Waskow, pełnomocnicy ziemstwa nerekhtskiego, dla porozumienia się z pełnomocnikami kostromskiego ziemstwa powiatowego, w sprawie budowania kolei żelaznej od wsi Iwanowa do r. Wołgi.

* (Dostawa ruskiego węgla kamiennego). W dzienniku *Diejatelnost* piszą: Otrzymaliśmy wiarogodną wiadomość, że wydział kolei żelaznych zawarł z właścicielem majątku łapatkowskiego w gubernji tuleskiej, w powiecie kraniwińskim kontrakt na kupno u niego węgla kamiennego do kolei południowej w przeciągu dwóch lat w ilości 200,000 pudów. Za pierwsze 200,000 płacić się będzie za pud po 2 kop.; a jeżeli potrzeba będzie jeszcze 200,000, to pud kosztować będzie po 1 kop.; za wszystkie zaś węgle, jakie spotrzebowane będą, za 400,000 pudów cena puda wynosić będzie 1 1/2 kop.

* (Wojsenny sąd okręgowy). W *Kostrom. gub. Wied.* donoszą, że d. 20 czerwca otworzył w sali klubu szlacheckiego swoje posiedzenia wojenny sąd okręgowy, który zjechał do Kostromy. Nowe formy sądu, śledztwo publiczne, mowy prokuratora i obrońcy, wszystko to wzbudza wielki interes, i w sali sądowej widzieć można osoby należące do wszystkich stanów, które śledzą z wielkim zajęciem za biegiem sprawy. We wtorek d. 25 czerwca miał być prowadzony proces w sprawie zabójstwa jednego pisarza. Obrony podjął się p. Korowin.

* (Kontrola listów). *St. pet. Wied.* piszą: P. Replowski, wynalazca nowych marek pocztowych, o których już donoszono, i które dają sposobność kontrolowania listów oddawanych na pocztę za pomocą wpuszczania ich w przynkę pocztową, oznajmia w *Birż. Wied.* że wynaleziony przez niego przyrząd przygotowywać się obecnie, i że w m. sierpniu wystawiony już będzie na użytek publiczności. Wiadomo, że na połowie marki pozostającej u adresanta, oznacza się numer skrzynki, w którą list został wpuszczony, i data jego ekspedjowania.

Austria i Ziemie słowiańskie.

* (Zmiana tytułu cesarza.—Kwestja organizacji armji). Dnia 15-go b. m. odbyło się w Wiedniu posiedzenie rady ministerjalnej, którego doniosłość ztąd się okazuje, że cesarz opuścił swą rezydencję letnią w Ischl dla przybywania na tej naraździe, oraz że kanclerz państwa odroczył na kilka dni swój wyjazd do wód w Gastein. Podług telegramu z Wiednia, chodziło na tem posiedzeniu o powzięcie stanowczej decyzji co do tytułu, który cesarz ma odtąd nosić, oraz o naradzenie się co do zmian, które komisja militarna sejmu węgierskiego życzy sobie zaprowadzić w projekcie do prawa o organizacji armji. Pierwszy z tych punktów jest kwestją wyłącznie formalną i ma widocznie na celu jedynie za-

miar położenia końca reklamacjom podnoszonym i ciągle przez węgry z powodu, iż w dotychczasowym tytule cesarskim, królestwo węgierskie nie jest osobno wzmiankowane. Lecz daleko donioślejszą jest kwestja, którą rada ministerjalna zaprzętała się we względzie opozycji węgierskiej przeciw projektowi do prawa o organizacji armji, albowiem podług jednoznacznych doniesień i głosów dziennikarskich z Austrii, niepowodzenie projektu do prawa o organizacji armji w jego pierwiastkowym duchu, może z łatwością pociągnąć za sobą całkowity także upadek całego dzieła pojednania. Większość węgierskiej komisji militarnej dopomina się o uorganizowanie osobnych oddziałów węgierskich artylerji i inżynjerji, któreby pozostawały wprawdzie jedynie w związku taktycznym z landwerą, lecz które, przez uzupełnienie organizacji tej ostatniej, jako armji samostojnej, posiadającej wszystkie rodzaje broni, dały nieprzewidywany popęd do dualizmu militarnego. Zdaje się, że pojęto w Wiedniu całą doniosłość tego zadania, albowiem minister wojny ogólnopanstwowy udał się niezwłocznie do Pesztu, ażeby zapomocą interwencji osobistej, nakłonić większość komisji do zmienienia jej poglądu. O rezultatach tej podróży nie donoszą jeszcze dotąd nic stanowczego, ani też nie można domysleć się chociażby przez przybliżenie, jakiego przyjęcia doznały propozycje węgierskie na wczorajszym posiedzeniu rady ministerjalnej. Doniosłości atoli teraźniejszego położenia dowodzi ta okoliczność, że większa część dzienników wiedeńskich protestuje bardzo energicznie przeciw ewentualnemu daniu powodu do nowego przesądzania na korzyść dualizmu, oraz że tu i owdzie wychodzi na jaw zdanie, iż najlepiej byłoby przyznać Węgom bezwarunkową samoistność militarną, lecz za to rozłożyć wydatki wspólne całej monarchji nie w przyjętym układzie z Węgrami stosunku 70 do 30, lecz podług faktycznych wymagań każdej połowy monarchji. Ofiary materialne, jakie węgry musieliby ponosić w takim razie dla zadosyć uczynienia swym zachciankom co do samoistności, zniewoliłyby ich niebawem do przekonania się o korzyściach, jakie staną się ich udziałem na skutek związku z zachodnią połową monarchji. W każdym razie system dualistyczny przechodzi obecnie przez wielkie przesilenie, rezultatu którego wyglądać będą z nadzwyczajną niecierpliwością wszyscy, nawet po za obrębem monarchji austriackiej. (Nord. A. Z.)

* (Porozumienie pomiędzy Chorwacją i Węgrami.) *Nowi Pozor* pisze: „Zasługuje na uwagę to, jak gazety wiedeńskie rozumują o dokonaniem porozumienia pomiędzy Chorwacją i Węgrami. Zdaniem ich, potrzeba było, ażeby deputacja unjonistowska uznała za dobre życzenia hr. Andrassy—i kwestja została załatwioną—nie tylko pomiędzy obu królestwami, lecz także pomiędzy obu narodami, albowiem ostatni nawet kamień węgielny położony został w fundamencie konstytucji państwowej. Oto dla czego tak cieszą się gazety wiedeńskie. Przypatrujemy się od piętnastu już lat biegowi spraw państwowych i politycznych w naszej monarchji i po za obrębem jej granic w Europie, lecz nie mogliśmy nigdy radować się z tego, z czego radują się gazety wiedeńskie, i nie możemy radować się ani teraz, ani na przyszłość,—tak wielka zachodzi różnica pomiędzy naszymi i ich dążnościami! Gazety wiedeńskie spoglądają na nasz naród, jako na materiał przydatny do eksperymentów niemieckich mężów stanu, dla utrwalenia niemieckiej chwały, bogactwa i siły. Na to zaś, co nie służy do osiągnięcia tego celu, nie spoglądają one życzliwie; lecz to, z czego radują się one obecnie z powodu porozumienia się peszteńsko-madjarskiego (t. j. chorwatów zmadjaryzowanych), nie odpowiada ani dążnościom, ani celom narodu chorwackiego.”

* (Rozkaz z Wiednia.) Podług gazety czesko-morawskiej *Olmuske Nowiny*, namiestnictwo morawskie otrzymało przez telegraf rozkaz z Wiednia, ażeby złożyło raport dokładny „o agitacji narodowej i klerikalnej w Morawji” i ażeby śledziło bacznie za konferencjami biskupów w Kromierzu (Kremsier).

* (Pomnik dla Jerzego Podiebradzkiego.) *Gazeta morawsko-czeska Morawska Orlice* pisze: „Pełnomocnicy z Kunsztatu, Oleszuicy, Jeviczka, Letowic, Boszkowic i innych miast, postanowili wzniesić w Kunsztacie (w Morawji) pomnik Jerzemu Podiebradzkiemu, który przyszedł na świat w tem mieście—pomnik godny tego króla (XV wiek) i ludu czeskiego.

Prusy i Niemcy.

* (Komisja wojskowa). Telegraf doniósł, że układy o ustanowienie komisji wojskowej w państwach nad Menem napotykały na trudności, gdyż państwa te mało zawsze okazywały chęci do odstą-

pienia cokolwiek z swoich praw w interesie sprawy wspólnej. Tymczasem pomieniony projekt wymaga ofiar i jedności poglądów, której dotychczas nigdy nie było. (Nord).

Francja.

* (Rozmowa w Fontainebleau o królobójstwie). Dziennik *Nord* podaje z Paryża, pod datą 12-go b. m., korespondencję następującą ośno- wy: Mówiono kilka dni temu w Fontainebleau o zgonie tragicznym księcia Michała serbskiego i o proklamacjach Feliksa Pyat, wzywających do zamordowania cesarza. Wynurzano obawę, ażeby tak nieczne przykłady i tak liczne zachęty zbrodnicze nie spowodowały jakiego nowego zamachu na władzę państwa. Cesarz był przeciwnego zdania, i ponieważ o- czy wszystkich zwrócone były do niego jakby pytając o sekret jego ufnosci, przeto zabrał on głos w następujących wyrażeniach, które zdołaliśmy zebrać i które u- siłujemy powtórzyć z jak największą dokładnością: „W położeniu, w jakim znajduję się, życie ma jeden tylko urok: stania się użytecznym dla pomyślności i wielkości Francji. Dopóki żyć będę, dążyć będę do tego jedynie celu, i Opatrzność, która zaślaniała mnie do- tąd tak widocznie, nie opuści mnie. Zresztą, los mój jest w jej ręku. Ona to zawyrokuje, czy życie moje czy też śmierć moja może oddać najlepszą usługę interesom kraju. W obec tylu stronnictw, ożywionych ambicjami sprzecznymi i namiętnościami przewrotnymi, jedyne zbawienie Francji na tem zależy, ażeby pozostała w ścisłym związku z moją dynastją, która sama jedna tylko jest godłem porządku i postępu. Mogłoby się przeto przytrafić, że śmierć gwałtowna, gdybym został nią dotknięty, przyczyni się jeszcze bardziej do utrwalenia mojej dynastji, niż przedłużenie moich dni. Patrzenie, rzeczywiście, co się dzieje: człowiek, który pobudza do mordu politycznego lub sam dopuszcza się takowego, który staje się zarazem sędzią i katem, wywołuje zawsze skutek przeciwny temu, jaki chciał osiągnąć; jest to kara za jego zbrodnię, i kara ta jest nieuniknioną. To co stało się obecnie w Serbji, stanowi widoczny tego dowód. Spiskowcy spodziewali się, że po zamordowaniu księcia Michała, zdołają wynieść na tron inną dynastję, a tymczasem utrwalili na długo panowanie rodziny Obrenowiczów. U nas, gdyby jeden z licznych zamachów na życie króla Ludwika-Filipa był się powiódł, można rzeczyć za to, że dom orleański panowałby jeszcze teraz we Francji. Jatro, dziś, gdybym poległ pod ciosem morderców, lud proklamowałby jedno- zgodnie mego syna; gdyby nawet cała rodzina cesarska znikła, poszedłby on, tak samo jak w Serbji, szukać jakiego stryjecznego synowca, spadkobiercę mo- jego imienia, jakiegokolwiek Milana, dla wzniesienia sztandaru cesarstwa, dla pomśczenia mordu i dla uświęcenia raz jeszcze tej prawdy, że stronnictwo, które broczy swe ręce we krwi, nie korzysta nigdy ze swej zbrodni. Spoglądam przeto w przyszłość bez obawy. Czy żyć będę, czy też umrę, życie moje lub śmierć będą zarówno pożyteczne dla Francji, misja bowiem, która została mi powierzona, spełni się bądź przeze mnie, bądź przez moich.” Wyrazy te zostały powiedziane wśród dość licznej towarzysztwy; kilka osób obecnych temu powtórzyło nam te wyrazy. Sądziłszy, że nie będą one bez pożytku dla czytelników, których możemy zapewnić o zupełnej ich autentyczności.

* (Ciało prawodawcze). *Paryż, 15 lipca.* Na dzisiejszym posiedzeniu ciała prawodawczego toczyły się w dalszym ciągu rozprawy rozpoczęte wczoraj. Minister wojny marszałek Niel zabrał znowu głos i porównał wydatki na armję francuską z wydatkami na armję pruską. W armji francuskiej, wydatki na jednego człowieka wynoszą 863 franki rocznie, w armji zaś pruskiej 823 franki. W końcu przyjęte zostały, za zgodą rządu, trzy poprawki do budżetu ministerstwa wojny.

* (Polityka Francji). *Paryż, 15 lipca.* *Monitor* wieczorny powiada w swym przeglądzie tygodniowym: Wyrazy powiedziane przez margr. de Moustier na posiedzeniu ciała prawodawczego z 8-go b. m., są nową rękomią idei umiarkowanych i pojednawczych, któremi dyplomacja cesarska powoduje się we wszystkich swych krokach. P. Moustier przywołał na pamięć, że Francja unikała starannie podnosić w Niem- czech jakiegokolwiek kwestje. Będąc daleką od przestrzegania polityki nieufności i drażnienia, Francja nie zaniedbała niczego dla uspokojenia umysłów. Francja nie doradzała nigdy Austrii postawy nieprzy- jacielskiej względem Prus i nie myślała nigdy odwracać Austrię od pracy jej odrodzenia wewnętrzznego, która zasługuje na żywy i sympatyczny interes. Co się tyczy wschodu, minister oświadczył, że wojna krymska miała ten rezultat, że zabezpieczyła całość państwa otomańskiego. Leży w tem wielki interes nie tylko dla Francji, lecz także dla całej Europy.

Francja powoduje się polityką tradycyjną, cesarz bowiem usiłuje uchronić Turcję od ewentualnych niebezpieczeństw i jednocześnie zachęca do postępu w dziedzinie moralnej i materialnej, oraz do reform, które mogą przynieść korzyść ludności państwa tureckiego. (Nordd. A. Z.)

Włochy i Rzym.

* (List kardynała Antonellego). Jeden z dzienników wieczornych donosi, że kardynał Antonelli rozesłał do rządów reprezentowanych przy stolicy apostolskiej list zamknięty, domagając się, ażeby nie stawiano żadnej przeszkody podróży biskupów do Rzymu w czasie zebrania się koncilium, i ażeby ułatwiono im środki dla odpowiedzenia przez nich na wezwanie papieża. (La Fr.)

* (Izba deputowanych). Florencia, 15 lipca. Na dzisiejszym posiedzeniu izby deputowanych, rząd złożył projekt do prawa w przedmiocie zwrotu renty dwóm księżniczkom burbońskim, poślubionym obecnie książętom z domu habsburskiego. Artykuł 2 gi tego projektu do prawa stanowi obowiązek dla państwa spłacenia procentów od 1860 do 1868 w sumie 2,218,000 franków. Cordova oświadczył się przeciw temu artykułowi i powiedział, że traktat wiedeński nie ma bynajmniej mocy obowiązującej wstecz. Menabrea i Buoncompagni zalecali przyjęcie tego artykułu dla względów tak polityki jak i stosowności. Po przemówieniu Crispięgo przeciw, i Minghetti'ego za tym artykułem, takowy został przyjęty. (Wolff's T. B.)

Szwajcaria.

* (Uroczystość na pamiątkę Hussa.) Wychodząca w Zürichu gazeta *Neue Züricher Ztg* opisuje w następujący sposób uroczystość na pamiątkę Hussa, odbytą w Zürichu: „Czesi wywiązali się świetnie i z zapalem w klubie tutejszym z drugiej części uroczystości poświęconej pamięci Hussa. Ogromna sala całkiem zapelniona, przyozdobiona była w barwy czeskie (biało-czerwone). Koło orkiestry postawiony był piękny sztandar hussycki. Przed bankietem rozdano chleb i sól, podług zwyczaju staroczeskiego. Przed wnoszeniem toastów, odczytano mnóstwo telegramów, z których jeden przysłany został w imieniu narodu, mianowicie przez 15,000 ludzi; innym telegramem donoszono, że dawano na scenie praskiej tragedję „Huss”, która obudziła nadzwyczajne współczucie. Następnie wniesiono toast za Czechy, za niepodległość kościoła, za Szwajcarię i t. d. Niejaki pan Albrecht odpowiedział w imieniu mieszkańców Zürichu. Zapal powszechny wywołało ukazanie się p. Gogelmana z Konstancji, który oddał wielkie usługi przy wznoszeniu w temże mieście pomnika na cześć Hussa. Oddano mu sztandar hussycki, albowiem rozesłała się pogłoska, że policja austriacka zamierza odebrać takowy przy powrocie Czechów. Nareszcie przybyły na bankiecie dziękował miastu Zürichowi za przyjacielskie przyjęcie podróżników czeskich.”

Hiszpania.

* (Książę Montpensier). *Standard* londyński zamieścił następujące opowiadanie: Otrzymujemy z pewnego źródła bliższe szczegóły dotyczące aresztowania księcia Montpensier. Według dostarczonych nam informacji, książę znajdował się u wód morskich w San-Lucas w Andaluzji, kiedy nagle otrzymał wizytę generała kapitana prowincji. Ten oświadczył księciu, że jest aresztowany, i że ma rozkaz odprowadzenia go na fregatę hiszpańską. „Dokąd pojedę?” — zapytał książę. „Niewiem” — odrzekł generał-kapitan; „wasza książęca mość dowie się dopiero na morzu o przeznaczeniu swojej podróży.” Książę Montpensier zdumiał podobną wiadomością, zażądał dnia lub dwóch dla przygotowania się do podróży. Generał-kapitan dał mu niecałe dwadzieścia godzin czasu, a potem książę odprowadzony został na statek *Ville de Madrid*, bez pożegnania się nawet z swoimi pięcioma dziećmi, które znajdowały się w Sevilli niedaleko odległej od San-Lucas. Według telegramów *Biura Reutersa*, książę oskarżony jest o udział w spisku dla zrzucenia z tronu królowej hiszpańskiej. Dodają, że sama królowa zawiadomiła księcia, że w rękach rządu znajdują się pewne dane obwiniające go o należenie do szeroko rozgłoszonego spisku przeciwko tronowi. W ogóle jednak sądzą, że książę Montpensier trzymał się zdaleka od spraw publicznych Hiszpanji, i że robione mu zarzuty, są czystą chimerą.

* (Sprzysiężenie). Jeżeli mamy wierzyć korespondencji z Madrytu z 8-go lipca, ogłoszonej przez *Daily Telegraph*, sprzysiężenie odkryte w Hiszpanji miało na celu zmusić Izabellę II do abdykowania i ogłosić królem jej syna, księcia Asturji, liczącego dziesięć lat wieku. Do regencji na czas małoletności tego księcia zamierzano wybrać księcia de la Torre, Esparterę i Olozage. (Lu Patr.)

Belgia.

* (Stosunek do Francji). Dzienniki belgijskie, zwłaszcza zaś *Indép. belge*, wszczęły z gazetą *Patrie* dość rozdrażnioną polemikę w przedmiocie ewentualności traktatu handlowego franko-belgo-niderlandzkiego, albowiem pomienione pismo paryżskie, pomimo niedawnego zaprzeczenia przez pórzurzędową gazetę belgijską *Echo du parlement*, zamieściło w swych szpaltach korespondencję z Brukseli, w której traktat podobny uważany jest jako jedyny sposób ratunku Belgii z jej bardzo jakoby krytycznego położenia. O ile wnosić można z oświadczeń prasy belgijskiej, nie zdaje się ażeby patrywano tam potrzebę ratunku i ażeby mógł podobać się belgijczykom środek proponowany przez korespondenta piszącego do *Patrie*. (Nordd. A. Z.)

Danja.

* (Stronnictwo skandynawskie). *Nordd. A. Z.* podaje szczegóły o wzburzeniu umysłów w Danji. Stronnictwo skandynawskie skompromitowało się przez zbyt liczne roszczenia; publiczność znużyła się ciągłymi wybrkami tego stronnictwa, i jeden z najznakomitszych mężów stanu w Danji p. Hansen, powstał przeciwko niemu na dwóch licznich zebraniach w tych dniach meetingach. Słusznie zapytać się można, czy manifestacja ta nie jest początkiem reakcji przeciwko ideom skandynawskim.

Ameryka.

* (Blokada Mazatlan'u). W Nowym Jorku otrzymano 4-go b. m. następującą wiadomość z Mazatlan'u: Ponieważ władze meksykańskie zatrzymały i bawiły kapitana-płownika fregaty angielskiej *Chenticleer*, z powodu podejrzenia o prowadzenia kontrabandy monet, przeto kapitan Bridge zażądał zadośćuczynienia. Lecz ponieważ gubernator Mazatlan'u odmówił takowego, przeto kapitan zagroził zbombardowaniem miasta. Nie wykonał on atoli swej groźby, gdyż wstawił się do niego konsul amerykański, lecz posłał on po instrukcje do admirała angielskiego. Tymczasem zablokował on port dla statków meksykańskich. (Cor. Hav. Bul.)

Odsłonięcie pomnika dla generał-majora Makowskiego w m. Friedlandzie.

(List do redakcji *Warsz. Dniew.*)

(Dalszy ciąg; patrz N. 147.)

Po mowie swej pastor pobłogosławił pomnik.

Na zakończenie, generał major Aller, w imieniu całego powierzonego mu pułku, wynurzył wdzięczność dla wszystkich osób, które podjęły się prac przy odnowieniu pomnika w następujących słowach:

„Szanowni panowie! Na udział mój przypaść zaszczyt wypowiedzenia tu, przy poświęceniu tego odnowionego pomnika dla generała Makowskiego, poległego w boju i pochowanego tu przed 61 laty, słów wdzięczności, które w zupełności należą do tego bohatera, jako tego, co własną krwią zaświadczyl niezmienną wierność dla tronu i ojczyzny!

„Miło mi widzieć tu, przy tej uroczystości, zgromadzenie liczne towarzystwa, i uważam za obowiązek, wynurzyć wam wszystkim, w imieniu pułku noszącego nazwę pamiętnego, spoczywającego w Bogu króla Fryderyka Wilhelma III, naszą szczególną wdzięczność!

„Lecz mniemam, że was, szanowni panowie, pobudziło do przyjęcia udziału w uroczystości nie tylko samo uszanowanie dla poległego w krwawej tej walce bohatera, lecz pociągało was tu i pełne czci uczucie, jakie żywicie względem bohaterskich czynów waszych przodków, którzy walczyli wspólnie ze spoczywającym tu bohaterem, i którzy, tak samo jak i on, poświęcali swe życia dla dobra monarchii i ojczyzny. I tak, przy głosząc tym łączy nas jedno uczucie: uczucie czci dla tych, którzy nam dali przykład, w jaki sposób powinniśmy spełniać nasze obowiązki.

„W końcu, uważam za obowiązek wynurzyć szczerą moją wdzięczność dla burmistrza miasta p. Birmana, za jego czynny udział jaki brał w odnowieniu pomnika, również jak i za przekonywającą mowę, mianą przez niego przy odsłonięciu pomnika. Zarazem nie mogę nie podziękować szczególnie p. Reutersowi za jego prace, i jako głównemu sprawcy obecnej uroczystości. Za pomocą obwieszczenia w ruskich i niemieckich gazetach, uwiadomił nas o upadku drogiej dla naszego pułku mogiły. Odezwał uczyniona przez niego do krewnych poległego, znalazła najżywsze współczucie w towarzystwie oficerów pułku, który tak bohatersko generał Makowski prowadził do walki, a następstwem tego było odnowienie pomnika, w czym wzięli gorący udział Nasz Cesarz i wasz król i skutecznie popierali wprowadzenie naszego projektu w wykonanie. Niechże ten pomnik świadczy obecnemu i

przyszłym pokoleniom o czynach poświęcenia poległego bohatera i naucza postępować za jego przykładem!

„Pokój twym popiołom, godny bohaterze!”

Należy tu wspomnieć, że generał-major Aller, wziął z sobą z Warszawy dwie flagi: narodową ruską handlową i państwową. Obydwie flagi zrobione były z kaszmiru. Generał-major Aller podarował te flagi magistratowi, a burmistrz i członkowie komitetu do zbudowania pomnika, postanowili zachowywać je w magistracie, i corocznie w dniu rocznicy bitwy pod Friedlandem wywieszać je nad pomnikiem dla generała Makowskiego, po zwykłym nabożeństwie koło takowego.

Tym sposobem zakończyła się uroczystość; procesja w poprzednim porządku ruszyła od pomnika z powrotem do miasta, gdzie wojsko bezzwłocznie zostało rozpuszczone, a o godzinie 3-iej po południu, w tej sa mej sali, w której dnia poprzedniego była kolacja, zebrała się liczna publiczność na wystawny obiad, urządzony przez gościnnych friedlandczyków i oficerów 12-go litewskiego pułku ułanów. Przy obiedzie, toasty następowały jedne po drugich. Uprzejmość ze strony gospodarzy była jak najzupełniejsza. Na zakończenie obiadu, kapitan Haller miał następującą mowę:

„Szanowni panowie!

„Świetne przyjęcie, jakim nas zaszczylicie, stanowi pewną rękojmię współczucia do sprawy, która nas tu przywołała. Wy, panowie wojskowi, oddając honory popiołom poległego generała Makowskiego, oprócz wyrażenia osobistego waszego współczucia dla pamięci walecznego, czcicie przez to i świętą sprawę, która wymagała podobnej ofiary. Wy, panowie obywatele i władze Friedlandu, obecnością swą czcicie pamięć godnego obywatela, chociaż innej narodowości, ale który święcie spełnił swój obowiązek i położył głowę na polu bitwy! Cóż jest przyczyną tych znaczących zjawisk? Czy nie stanowi jej, ten dawno miniony, ale sławny czas, kiedy prusacy i rosjanie walczyli pod jednym sztandarem, i za jedną wielką ideę wolności? Czy nie jest ona następstwem tej epoki, która utworzyła wasze znające hasło: „Mit Gott für König und Vaterland”? Oddając honor pamięci ruskiego generała poległego na polach Prus, skłaniamie nas do zazdrośczenia jego dołi!

„W imieniu pułku, do którego mam zaszczyt należyć, w imieniu pułku noszącego nazwę zbawcy Prus, króla Fryderyka-Wilhelma III, mogę zapewnić was, szanowni panowie, że każdy z nas od żołnierza do generała, gotów jest pójść za przykładem generała Makowskiego. Pozwólcie szanowni panowie, w imieniu moich towarzyszy pułkowych serdecznie podziękować wam za współczucie wasze przy zbudowaniu i odsłonięciu pomnika, również jak za zupełnie uprzejme i przychylne przyjęcie, i zaproponować toast za zdrowie walecznego wojska pruskiego i dzielnych obywateli m. Friedlandu”. Mowa ta sprawiła nieopisany zapal pomiędzy obecnymi. (d. n.)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* (Nowe dzieła). Wyszyły z druku: *Wykład porównawczy prawa karnego*, przez Stanisława Budzińskiego, profesora szkoły głównej. W drukarni Jana Jaworskiego, in 8-vo, str. VIII, 324. — *Wykład systematyczny logiki*, czyli nauka dochodzenia i poznania prawdy, przez Henryka Struve, doktora i profesora nadzwyczajnego filozofii w szkole głównej warszawskiej, część wstępna, zeszyt 1. Nakładem autora, w drukarni K. Kowalewskiego, in 8-vo, str. 112. — *Biblioteka gawęd i powiastek żydowskich. Córka handlarza*, obrazek z czasów ostatniej epidemii w Warszawie, skreślony przez Józefa Goldszmit. W drukarni Aleksandra Ginsa, in 16-o, str. 62.

* (Leopold Tabaczynski). Dr. medycyny i chirurgji uniwersytetu berlińskiego, przeniósł mieszkanie swoje do domu w-go Przybylskiego przy ulicy Warcekiej, nr 3 nowy, gdzie przyjmuje chorych od godziny 4-iej do 6-iej po południu.

* (Magazyn płótna, bielizny stołowej, gotowej męskiej i damskiej, i innych towarów czysto lnianych p. Lienthala przy ulicy Długiej w hotelu Niemieckim). W pierwszych chwilach z niedowierzaniem przyjęliśmy wiadomość, o powyższym niedawno otwartym magazynie, mianowicie przy często pojawiających się u nas ogłoszeniach o wyprzedażach płócien, dających korzyści obiecujących, a które dosyć nazawodziły pułko blikie; chociaż z drugiej strony ogłoszenia p. Lienthala wcale są odmiennie i nie obiecują na pół darmo towaru. Zdziwienie też nasze i zarazem przyjemność były zupełne w obec znalezienia płócien czysto lnianych, holenderskich, wilnerowskich, saskich i t. p.. Znaleźliśmy także znaczny asortyment bielizny stołowej lnianej i wełnianej,

B....ski.

WARSZAWA.

K a l e n d a r z.

Stan pogody.

Wysokość wody na Wiśle stop 3 cali 10

W i c o w i a k a:

TEATR NA WYSPIE W ŁAZIENKACH. — *Dziś*, w sobotę, operetka w 2 aktach, *Jawnuta*. — Osoby: Jawnuta stara cyganka — pani *Hess*; Chicha — panna *Graetz*; Dzegą — p. *Ziółkowski*; Moryga — p. *Borkowski*; Rypało — p. *Szczepkowski*; Rudio — p. *Kozieradzki*; Gnuś — p. *Mystkowski*; Gulda — panna *Bronist. Rybicka* — (wszyscy powyżsi cyganie); Bartosz — p. *Matużyński*; Stach jego syn — p. *Koehler*; Szymon — p. *Sużyński*; Jewa, jego żona — panna *Wiktoria Rybicka*; Wiesniaczka — panna *Seredynska*; Wiesniak — p. *Lucas*. — Tańce: Pas de trois; Mazur; Tańce krekowskie i góralskie. — Zacznie się o godzinie 8-ej. — *Jutro*, w niedzielę, opera *Flis*; 1-y akt baletu *Robert i Bertrand*. —

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, w sobotę, komedia ze śpiewkami, w 1 akcie, *Fortepian Berty*. — Osoby:

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 340, wyjechało osób 544; — koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 165, wyjechało osób 148; — koleją żelazną warsz.-teresp. przyjechało osób 88; wyjechało osób 175; — statkami parow.

Ceny targowe.

dnia 6 (18) Lipca 1868 roku.

Owsa 171 czetwerti.
Wiadro okowity od rs. 4 kop. 5 do rs. 4 kop. 11.
Garniec „ od rs. 1 kop. 35 do rs. 1 kop. 37.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 6 (18) Lipca 1868 r.

WEXLE.

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych..... rs. k. 28²/₉
 " " od Listów Likwidacyjnych — rs. k. 53¹/₂

KURSA TELEGRAFICZNE.

АГЕНТУРЫ РУДОЛФА ОКРЕСТ
Petersburg, dnia 5 (17) Linca 1868 r.

Petersburg, dnia 5 (17) Lipca 1868 r.

		28 1/2
Weksele na Londyn	3 mies.	32 1/2
"	Hamburg	26 1/2
"	Amsterdam	61 1/2
"	Paryż	340
"	Berlin 15 dni za 100 R.	—
5-ta Pożyczka	Stieglizna	—
5- ^{ta}	"	—
7-ma	" Rothschilda	—
1-za	" Premjowa z r. 1864	131 1/2
2-ga	" z r. 1866	13 1/2
5 ^{ta}	Bilety Bankowe	84 1/2
Akcie w-go Tow. dróg żelaz. na 125 R.		124 1/2
Obligacje		84
Akcie drogi żelaz. Warszaw.-Terespolskiej		88 1/2
5 ^{ta} Metali		45
5 ^{ta}	Kupon z Sierpnia	53
"	Superfety	606
"	Dyakonto	—

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

OWIADOMIENIA.

N. D. 4317. Dyrekcja Główna
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego

W zastosowaniu się do Art. I Ukazu Najwyższego z dnia 14 (26) Grudnia 1865 r. podaje do powszechnej wiadomości, że czasowe zakwestjonowanie obiegu Listów Zastawnych przez Feliksa Kanieckiego poszukiwanych, a mianowicie: Okresu III. a) Serji 1-ej lit. C. 41,854, 56,543, 61,612, 69,507, 73,689, 82,730, b) Serji 2-ej lit. B. 212,822, 213,618 C. 224,055, 230,183, wszystkich z jednym kuponem na półrocze 1-1868 niżej ustaje.

Warszawa dnia 2 (14) Lipca 1868 roku.
p. o. Prezesa,
General-Lejtnant Gieczewicz.
p. o. Pisarza Nowosielski.

N. D. 3936. Zarządzający Składem
Papieru Banku Polskiego z Fabryki
Uprzywilejowanej Jego Cesarzo-Królewskiej
Mości w Jeziornie.

Podaje do wiadomości osób interesowanych, że Skład Główny Papieru Banku Polskiego z Fabryki w Jeziornie, mieszczący się dotychczas w domu Dobroczyńności na Krakowskim-Przedmieściu. Obecnie w zupełności przeniesiony został do gmachu Banku Polskiego przy ulicy Elektoralnej, wchód przez bramę w dziedzińcu na prawo przy odwachu, gdzie schodki kamienne.

Warszawa d. 21 Czerwca (3 Lipca) 1868 r.

N. D. 4314. Dyrekcja Dróg Żelaznych
Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-
Bydgoskiej.

Zawiadamia, że stosownie do przepisów przez władzę wyższą dla dróg żelaznych zatwierdzonych, odbędzie się w dniu 11 (23) b. m. o godzinie 2 z południa w biurze Zawiadowcy stacji głównej dróg żelaznych w Warszawie, licytacja głośna in plus na sprzedaż różnych przedmiotów w powozach i na stacjach dróg żelaznych przez pasażerów w r. z. pozostawionych, a przez tychże, mimo wielokrotnych ogłoszeń nie odebranych.

Chęć zatem kupna mający, zgłosić się zechcą w terminie i miejscu wyżej oznaczonym, gdzie zaliczowane przez siebie przedmioty, po uiszczeniu postępowania za nie należności, natychmiast wydawane im będą.

Warszawa dnia 15 Lipca 1868 roku.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 4259. Rejent Kancelarii Ziemskiej
Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Z powodu nastąpienia śmierci: 1. Rajcy Trauma, współwłaścicieli nieruchomości w Warszawie Nr. 800, 747 i 717a, w dniu 8 (20) Marca 1868 r. 2. Józefa Kleja, współwłaścicieli nieruchomości w Warszawie Nr. 1772. Otworzyły się spadki, do regulacji których, wyznaczam termin na dzień 7 (19) Października 1868 r. w Kancelarii Hypotecznej w Warszawie.

Hipolit Truszkowski.

N. D. 4258. Rejent Kancelarii Ziemskiej
Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Z powodu nastąpienia śmierci: 1. Aleksandra Trzaskowskiego, właściciela sumy rubli srebr. 3,000 na dobrach Kaszowy Dworne z Okręgu Orłowskiego w Dziale IV pod Nr. 24 wykazu zabezpieczonej; 2. Judki Filipsohn, właściciela sumy rsr. 1,170 na nieruchomości w Warszawie Nr. 694 w Dziale IV pod Nr. 14 wykazu zabezpieczonej; 3. Ignacego Wichowicza, współwłaścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 147 położonej, otworzyły się spadki, do regulacji których, wyznaczam termin na dzień 8 (20) Stycznia 1869 r. w Kancelarii Hypotecznej w Warszawie.

Hipolit Truszkowski.

N. D. 4306. Rejent Kancelarii Ziemskiej
Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Z powodu nastąpienia śmierci:

1. Ludwika Mędrzeckiego, właściciela dóbr ziemskich Trojanów w Okręgu Żelechowskim położonych, i
2. Heleny Grodzickiej, współwłaścicieli dóbr Patków Ruski z Okręgu Łosickiego, otworzyły się spadki, termin do uregulowania których, na dzień 14 (26) Stycznia 1869 r. w kancelarii mej w Siedlcu wyznaczony zostaje.

Siedlec d. 4 (16) Lipca 1868 r.
Bronisław Wroński

N. D. 4313. Pisarz Sądu Pokoju
w Brześciu.

Z powodu nastąpienia śmierci:
1. Henryka Nowickiego, jako właściciela nieruchomości w mieście Włocławku pod Nr.

8 i 9 i współwłaścicieli nieruchomości pod Nr. 14 przy ulicy Stary Rynek położonych.
2. Aleksandra Grabowskiego, jako wierzyciela sumy rsr. 3,600 na nieruchomości w mieście Włocławku pod Nr. 390 przy ulicy Nowej położonej, w Dziale IV wykazu hipotecznego pod Nr. 10 zabezpieczonej.

3. Salomona Szydłowskiego, Ryfki z Szydłowskich Płockiej i Chai Sary dwóch imion Szydłowskiej, współwłaścicieli nieruchomości w mieście Brześciu pod Nr. 25 przy ulicy Mniszka położonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, wyznacza termin na dzień 3 (15) Stycznia 1869 r. w kancelarii swojej, gdzie wszyscy interesanci z prawami im służącymi zgłoszą się winni pod prekluzją.

Brześć d. 1 (13) Czerwca 1868 r.
Kuzelewski.

N. D. 2204. Pisarz Sądu Pokoju
w Częstochowie.

Z powodu zaszłej śmierci:

1. Ignacego Czernięgo, zmarłego w dniu 2 (14) Września 1867 r., właściciela nieruchomości w Częstochowie pod Nr. 43 i drugiej pod Nr. 56 lit. d. położonych.

2. Aleksandry z Skrutkowskich Wolskiej, zmarłej w dniu 10 Kwietnia 1867 r., właścicielki a) sumy rsr. 1,350 w Dziale IV pod Nr. 16 przez zastrzeżenie miejsca, ubezpieczonej na nieruchomości w Częstochowie pod Nr. 139 dawniej, a Nr. 60 nowym położonej i przywiązanej do sumy tej ścieśnienia w Dziale III tegoż wykazu pod Nr. 6, także przez zastrzeżenie miejsca zapisanego; b) sumy rsr. 1,350 w Dziale IV pod Nr. 2 ubezpieczonej na nieruchomości w Częstochowie pod Nr. 900 położonej.

3. Marjanny z Królikiewiczów Kulesińskiej, zmarłej w dniu 2 (14) Sierpnia 1833 r., właścicielki nieruchomości w Częstochowie pod Nr. 43 dawniej przy ulicy Krakowskiej położonej.

Otworzyły się spadki, do uregulowania których, termin prekluzyjny co do pierwszego na 19 Czerwca (1 Lipca), a co do drugiego na dzień 20 Czerwca (2 Lipca), a co do trzeciego na dzień 21 Czerwca (3 Lipca) 1868 r. w mej Kancelarii wyznaczam.

Ignacy Brochocki.

N. D. 2186. Pisarz Sądu Pokoju
w Zakroczymiu.

Z powodu śmierci Józefa Markiewicza, wierzyciela ostrzeżenia, dla sum rsr. 45 i rsr. 180, na nieruchomości w Płońsku Jaskółwina i Pasierowizna Nr. 82 i 213 w Dziale IV pod Nr. 4 zapisanego, toczy się postępowanie spadkowe w dniu 14 (26) Października r. b. ukończyć się mające,zywam przeto interesentów, aby w dniu tym do regulacji spadku w Kancelarii Hypotecznej stanęli.

Zakroczym d. 27 Marca (8 Kwietnia) 1868 r.

Chądzyński.

N. D. 2205. Pisarz Sądu Pokoju
w Chmielniku.

Z powodu nastąpienia śmierci Dominika Majewskiego w dniu 26 Października 1859 r., otworzył się spadek składający się z domu pod Nr. 431 i młyna wodnego drewnianych, w miejscach Grodzisko zwanem, oraz grantu zagonów 60, pod miastem Pinczowem w Powiecie Pinczowskim Gubernji Kieleckiej położonych; do uregulowania tego spadku wyznaczam termin na dzień 7 (19) Października 1868 r.

Chmielnik d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1868 r.
F. Sosnowski

N. D. 2185. Pisarz Sądu Pokoju
w Łukowie.

Z powodu śmierci Basi z Idzkowiczów Wajny, właścicielki nieruchomości w mieście Łukowie pod Nr. 172 położonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego termin na dzień 16 (28) Września r. b. godzinę 10 z rana wyznaczony został. Wzywa przeto strony zainteresowane, aby w terminie powyższym stawili się pod prekluzją.

Łuków d. 23 Lutego (6 Marca) 1868 r.
w z. Rasiński.

N. D. 2203. Писарь Шадровскаго
Мирового Суда.

Со смертию владѣтеля недвижимости въ г. Шадринскѣ Воли: а) Мендла Бахаріеръ N. 193; б) Розалии изъ Майовъ Кунтзе N. 191 осталось наследство, завѣдѣние порядкомъ въ которыхъ Октября 11 (23) дня 1868 г. подъ опасеніемъ пресрочки въ присутствіи моихъ назначаетъ,

Po śmierci właścicieli nieruchomości w mieście Zduńskiej Woli: a) Mendla Baharier Nr. 193; b) Rozalji z Majów Kuntze, Nr. 191, otworzyły się spadki, termin do regulacji których, na dzień 11 (23) Października 1868 r. pod prekluzją przedemną wyznaczam.

Szadek dnia 22 Marca (3 Kwiet.) 1868 r.
Julian Otcoki.

N. D. 2201. Pisarz Sądu Pokoju
w Chłnie.

Po śmierci Sary-Jenty dwóch imion pierwszego ślubu Goldszajn, powtórnego Mendla Szrajbman małżonki, współwłaścicielki w 1/4 częściach nieruchomości pod Numerem policyjnym 25, a właścicielki nieruchomości pod Numerem policyjnym 51 w mieście Chłnie Gubernji Lubelskiej, przy ulicy Rynek położonych, otworzył się spadek, do uregulowania którego, termin na dzień 8 (20) Października 1868 r. wyznaczam pod prekluzją.

Chłm d. 19 (31) Marca 1868 r.

Stanisław Dobkiewicz.

N. D. 4324. Pisarz Sądu Pokoju
w Pułtusk.

Z powodu śmierci:

1. Lejbki vel Lejby Fromberger właściciela nieruchomości w mieście Nowym-mieście pod Nr. 60.

2. Marjanny z Rutkowskich Białobrzezkiej właścicielki nieruchomości w mieście Pułtusk Nr. 165 i 80, oraz współwłaścicielki także nieruchomości w mieście Pułtusk pod Nr. 92.

3. Moniki z Bellonów Ruszczykowskiej współwłaścicielki nieruchomości w mieście Pułtusk Nr. 27 położonej, otworzył się spadek, do zamknięcia którego termin na dzień 10 (22) Stycznia 1869 r. oznaczony, w jakowym interes mający pilnować się winni w Sądzie tutejszym pod prekluzją.

Pułtusk d. 27 Czerwca (9 Lipca) 1868 r.
Szulecki.

N. D. 4319. Pisarz Sądu Pokoju
w Warcie.

Z powodu nastąpienia śmierci Antoniny Skórczyńskiej współwłaścicielki nieruchomości w mieście Turku pod Nr. 126, toczy się postępowanie spadkowe do ukończenia którego termin na dzień 18 (30) Grudnia 1868 r. oznaczam.

L. Henrych.

LICYTACJE

I PRZEDDAŻE PUBLICZNE

N. D. 3932. Bank Polski.

Podaje do publicznej wiadomości, że w d. 17 (29) Lipca r. b. o godzinie 12 w południe, odbywać się będzie w sali posiedzeń Banku Polskiego licytacja przez opieczętowane deklaracje, złożonej się mającej na dostawę obreży leśnych, do Zakładu Warzelnego Soli w Ciechocku, na trzy lata: 1869, 1870 i 1871, po 10000 kóp rocznie, czyli w ogóle 30000 kóp.

Cena do licytacji in minus, ustanawia się na kop. 24 1/2 za kopę, licząc w to wartość materiału z dostawą, kontrakt zawartym będzie z podejmującym się dostawę za najniższą cenę. Z należności przypadającej, potrącony będzie 1% na fundusz stowarzyszenia górniczego.

Vadium wymagane jest rsr. 245, a kaucja rsr. 612, w gotówiznie lub w papierach krajowych procentowych.

Blizsze warunki dotyczące się dostawy, przejrzyć można każdodziennie prócz dni świątecznych w biurze Naczelnika Kancelarii Banku Polskiego, oraz w biurze Naczelnika Zakładu Warzelnego Soli w Ciechocku.

Mający chęć podjęcia się tej dostawy, winni się przed oznaczeniem terminem do licytacji, złożyć lub nadesłać franco pod adresem poniżej wymienionym, deklarację opieczętowaną napisaną według poniższego wzoru bez przekreśleń i poprawek.

Deklaracje takowe przyjmowane będą do dnia 17 (29) Lipca r. b. do godziny 12 w południe.

Vice-Prezes.

Rzeczywisty Radca Stanu Roguski.

Naczelnik Kancelarii J. Makulec.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia Banku Polskiego z dnia 17 (29) Lipca r. b. składam niniejszą deklarację, mocą której obowiązuję się dostarczyć Zakładowi Warzelnemu Soli w Ciechocku obreży leśnych do wyrobu beczek solówek, zdalnych w zupełnie dobrym gatunku przez trzy lata: 1869, 1870 i 1871, po 10000 kóp każdego roku, czyli w ogóle kóp 30000, za wynagrodzeniem kopiejek (wypisać cenę literami) za kopę. W dostawie tej zastosuję się jak najściślej do warunków licytacyjnych które mi są wiadome. Kwit Kasy na złożone vadium w kwocie rsr. 245 w załączeniu składam, po które to vadium gdybym się przy dostawie nie utrzymał, sam się zgłoszę.

Mieszkam w N.

Pisałem w N. dnia N.

(podpis)

Adres:

„Do własnych rąk Prezesa Banku Polskiego w Warszawie. Deklaracja na dostawę obreży leśnych do Zakładu Warzelnego Soli w Ciechocku.”

N. D. 4307. Pisarz Trybunału Cywilnego
w Warszawie

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Stanisława Stodulskiego fclczera, w Warszawie pod Nr. 601 zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Juliana Czajkowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549a zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 1,200, z procentem 5% od dnia 1 Marca n. s. 1866 r. liczącym się, oraz kosztami od Szczepana Sadowskiego obywatela, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2340B położonej, w Warszawie pod Nr. 1077a zamieszkałego, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia protokółem Mikołaja Magnuskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 6 (18) Lutego 1868 r. sporządzonym, zajętą i zaareztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 2340 lit. B przy ulicy Pawiej, pod jurisdycją Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie, w Urzędzie Cyркулу Policyjnego V i VI, a administracyjnym IV, V i VI na gruncie emfiteutycznym, z którego rocznie czynszu rsr. 1 kop. 46 1/2, opłaca się położona, poszukiwaną wierzytelnością hipoteczną obciążona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Szczepana Sadowskiego w Warszawie pod Nr. 1077a zamieszkałego należąca, w tegoż posiadaniu zostająca, przybliżonej rozległości około arszyn. kwadr. 1862 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom parterowy z bali w słupy deskami szalowany, na podmurowaniu z cegły z 3 kominami murowanymi nad dach wyprowadzonym.

2. Oficyna z bali w słupy pod półdachem gąkami krytym, o 2 kominach murowanych nad dach wyprowadzonych.

3. Budynek z bali w słupy pod półdachem gąkami krytym, na kloaki i komórki przeznaczony.

4. Dwie komórki z desek deskami kryte.

5. Komórka z desek deskami kryta.

6. Parkan od ulicy Okopowej, w którym brama i furtka.

7. Parkan podwórze od ogródka oddzielający.

8. Ogródek w części warzywny w części na sprzedaż owoców przeznaczony, w którym dwie altany z lat, 11 ławek zwyczajnych, płotek z lat, sztyl malowany w ziemi w kopany i 2 słupy w ziemi w kopane.

9. Studnia z bali balami cembrowana z korbą drewnianą.

W nieruchomości tej, znajduje się 11 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia po szczegółowe wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaareztowanej nieruchomości Nr. 2340B, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyrygującego Juliana Czajkowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549a zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrane być mogą.

Zajęcie w kopcach doreczone:

1. J.W. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Stefana Mi-traszewskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łackiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudowę dnia 13 (25) Lutego 1868 r.

Wnieiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaareztowanej nieruchomości dnia 20 Lutego (3 Marca) 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowanej w Kancelarii Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1868 r.

Sprzedawcą dyrygującym będzie Julian Czajkowski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 29 Lutego (12 Marca) 1868 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej

Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 29 Lutego (12 Marca) 1868 r.

Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w dniach 19 Kwietnia (1 Maja),

3 (15) i 17 (29) Maja 1868 r. trzech publika-

cji zbioru objaśnień i warunków licytacyj-

nych, Trybunał tutejszy Wyrokiem z dnia 17

(29) Maja 1868 r. termin do przystawaw-

czego przysądzenia na dzień 28 Czerwca

(10) Lipca 1868 r. godzinie 10 z rana wyzna-

czył, w którym to terminie licytacja zacznie

się od sumy rsr. 2,000, jaka przez popierają-

cego sprzedaż subhastacyjną podaną została.

Warszawa dnia 17 (29) Maja 1868 roku.

Pisarz Trybunału.

Radca Dworu Zgórski

Następnie po odbyciu w powyższym terminie przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 2340 B. w Warszawie, w którym to terminie rzeczona nieruchomość Juljanowi Czajkowskiemu Patronowi przygotowawczo za sumę r. 2,000 przysądzoną została, Trybunał wyrokiem w tym samym dniu wydanym termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 17 (29) Września r. b. godzinę 10 z rana wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I. a licytacja w tym terminie zacznie się od 2/3 części szacunku taksa biegłych wynaleść się mającego.

Warszawa dnia 2 (14) Lipca 1868 roku.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski

N. D. 4311. Объявляю что законно за долги описанные движимости а именно: мебели съ красного дерева асенонные экипажи (дорожки) на торговых рынках на дилж 9 (21) Июля т. г. въ 11 часовъ утра на Новомъ Мѣстѣ, 10 (22) Июля т. г. въ 11 часовъ утра на Севериновѣ, 16 (28) Июля т. г. за Железною-брамою въ Варшавѣ съ публичнаго торга проданы будутъ.

Маркiewicz, Судебный Приставъ.

Wiadomo czynię, iż prawnie zajęte ruchomości jako to: meble jesionowe, machoniowe, dorożka, i t. p., w dniu 9 (21) Lipca r. b. o godzinie 11 rano na Nowym-Mieście w dniu 10 (22) Lipca r. b. o godzinie 11 rano na Sewerynowie, w dniu 16 (28) Lipca r. b. o godzinie 10 rano za Żelazną-bramą, w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane będą.

Markiewicz Komornik.

N. D. 4312. W dniu 8 (20) Lipca r. b. o godzinie 9 rano na Sewerynowie, w dniu 9 (21) t. m. o godzinie 11 na Muranowie, w d. 10 (22) t. m. o godz. 10 rano za Żelazną-bramą, w dniu 11 (23) t. m. o godzinie 10 rano na Sewerynowie i w dniu 12 (24) t. m. o godzinie 10 na Grzybowie, w egzekucji sądowej prawnie zajęte ruchomości, jako to: maszyna do fotografii, pulcho futrem niedźwiadkami podbite, meble różne, zegary, lustra, obrazy i t. p., przez publiczną licytację sprzedane będą.

M. Magnuski, Komornik.

N. D. 4310. W dniu 8 (20) Lipca r. b. na targu i placu Witkowskiego zwanym, 10 (22) t. m. i r. na targu głównym w Pradze o godzinie 12 w południe, 11 (23) t. m. i r. o godzinie 9 z rana w rynku Nowego-miasta, prawnie zajęte ruchomości, jako to: meble palisandrowe, machoniowe, jesionowe, wóz, bry-

czki, zegary, dywan, i t. p., zaś w dniu 10 (22) Lipca r. b. o godzinie 10 rano w zastaw dane przedmioty, jako to: salopa atlasowa, para lichtarzy srebrnych i łańcuszek złoty, w moc postanowienia sądu, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Popławski Komornik.

N. D. 4309. W dniu 8 (20) Lipca r. b. o godzinie 11 z rana w Warszawie na Grzybowie, fortepian palisandrowy, w dniu 12 (24) Lipca t. r. o godzinie 11 z rana za Żelazną-bramą, rozmaite ruchomości, naczynia srebrne, miedziane i porcelanowe, garderoba i t. p., przez licytację sprzedane zostaną.

Skierkowski Komornik.

N. D. 4452. W dniu 9 (21) Lipca r. b. o godz. 11 rano, na targu pod tizema Krzyżami prawnie zajęte ruchomości jako to: biórko machoniowe, sofa i szafa jesionowej, w dniu 12 (24) Lipca r. b. o godz. 2 z południa na targu Muranowie, różne płócienniki, barchan w sztucz-kach; w dniu 12 (24) Lipca r. b. o godz. 11 rano, na targu pod trzema Krzyżami łyżwy, walizy skórzane, koldra wełniana; w dniu 11 (23) Lipca r. b. o godz. 10 rano, na targu pod trzema Krzyżami, meble jesionowe, lustro w ramach złotych; w dniu 10 (22) Lipca r. b. o godz. 10 rano, na targu za Żelazną Bramą, fortepian orzechowy, koszule męskie; w dniu 15 (27) Lipca r. b. o godzinie 2 z południa na targu za Żelazną Bramą, meble machoniowe i jesionowe, jako prawnie zajęte w drodze egzekucji sądowej, przez publiczną licytację sprzedane będą.

Stanisław Nawrocki, Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE

N. D. 4279. Судъ Исправительной Коллѣгии въ Ломжѣ.

Приглашаеъ Юліана Листовекаго жителя города Суwalkи нынѣ по его мѣсто-пробыванію неизвѣстнаго, чтобы въ теченіи 30 дней считая съ дня настоящаго объявленія въ здѣшнемъ Судѣ явился для выслушанія приговора, по его собственному лѣду, ибо по истеченію сего срока будетъ поступлено по законамъ.

Г. Ломжа, 27 Іюня (9 Іюля) 1868 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Мильбергъ.

Zapozywa Juljana Listowskiego mieszkańca miasta Suwalki nateraz z pobytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30 od daty niniejszego zapowzu stawil się w Sądzie tutejszym w celu ogłoszenia mu wyroku we własnej jego sprawie wydanego, gdyż w przeciwnym razie postąpio z nim będzie według prawa.

Lomża d. 27 Czerwca (9 Lipca) 1868 r.

Sędzia Prezydujący, Milberg.

DOMIESIENIA PRYWATNE

N. D. 4043.

DOM HANDLOWY Gasiorowski Ćwierczakiewicz i Spółka W WARSZAWIE,

Kantor przy ulicy Miodowej Nr. 490/1, dom W. Lessera.

Prowadząc przedsiębiorstwo robót asfaltowych z prawem wyłączności na kraj tutejszy nadanem mu przez właściciela Kopalni asfaltu Limmer, podejmuje się wylewania chodników, bram, cukrowni, gorzelni, browarów, stajen, spichrzów i wszelkich innych zabudowań przemysłowych i gospodarczych, używając do tego majstrów, którzy za granicą od lat 20 podobne roboty z najlepszym powodzeniem z wymienionego materiału wykonywali. Prowadząc również przedsiębiorstwo krycia dachów tekturną siłową angielską i posiadając na nią prawo wyłączności sprzedaży, poleca takowe dachy, z nadmienieniem, iż zamiast powszechnie używanej smoły do smarowania, używa laku asfaltowego, który sam w Warszawie wyrabia i prosi o wczesne zamawianie, na żądanie zaś przesyła książeczki z informacją objaśniającą co do ceny i sposobu krycia. Na krycie dachów Bank Polski udziela kredyt właścicielom ziemskim na tych samych zasadach co na maszyny rolnicze.

Dla ułatwienia stosunków. przyjmują polecenia PP. W. Tuszyński w Kutnie, A. Morzycki w Włocławsku, W. Korzeniowski w Petrokowie i A. Zdziński w Łęczycy.

N. D. 4253. Mając wyłączne prawo drukowania afiszów teatralnych, jako też wszelkich innych spektaklowych i operując się na § 9 (lit. b.) umowy zawartej z Dyrekcją Teatrów Warszawskich, a potwierdzonej przez JW. Hrabiego Feldmarszałka Namiestnika w Królestwie Polskim, ogłaszam z dniem dzisiejszym **abonament na wszelkie wzwyż wzmiankowane afisze i ogłoszenia.** Ktoby sobie życzył takowe posiadać, zechce zgłosić się do drukarni Teatrów Warszawskich przy ulicy Daniłowiczowskiej Nr. 495, gdzie po podaniu swego adresu i złożeniu **jednego rubla**

półrocznej przedpłaty, będzie miał sobie codziennie regularnie dostawione.
Warszawa d. 2 (14) Lipca 1868 r.
10577 Jan Cotty.

N. D. 4137.

Klemens Głębocki,

Obrońca przy Senacie, obecnie przeniósł swe zamieszkanie pod Nr. 655 przy ulicy Leszno, wprost Rymarskiej. 2—10310

N. D. 4321.

NIEPRAWDOPODOBNE A JEDNAK PRAWDZIWE.

Egzystując już wiele lat tu w miejscu jako **kupcy en gros (hurtowni)**, i posiadając już tem samem **zaufanie** Szanownej Publiczności, pozwalamy sobie niniejszem donieść, żeśmy obecnie otrzymali i to z renomowanych i znanych Fabryk znaczną partję **czysto lnianego płótna, nakryć stołowych i bielizny gotowej**, a przez dość długie i ciągłe stosunki, jakie mamy z fabrykantami wyżej wspomnianych fabryk, wyjednaliśmy sobie, iż nam tam towary daleko taniej oddają jak wszystkim innym, co stawia nas w możności towary nasze oddać **po niesłychanie tanich cenach, i to takich**, po których żaden Magazyn nie jest w stanie ich sprzedawać,

A CO JEST FAKTEM PRAWDZIWYM.

Ostatniemi czasy dało nam się czytać ogłoszenie w pismach codziennych Nowo-otwartego Magazynu Płótna, który pragnąc wyzyskać zaufanie Szanownej Publiczności, głoś, iż posiada lepsze towary jak inni, ubolewając nihy nad doznany zawodem Szanownej Publiczności; jednakże nam się z łaje, że ten zawód spotkać może i dziś jeszcze nie jednego kupującego towar w Magazynie nowym, nieposiadającym dotąd żadnej rękojmi, a szczególnie tam, gdzie ganią innych a siebie podnoszą, i to jedynie tylko przez złość i zazdrość, że nie może wyrownać towarom naszym, i że my towaru dobrego tanio i daleko więcej sprzedajemy niż Magazyn ten jest w stanie.

Nasza firma, która już tak długi czas w miejscu egzystuje, a szczególnie, że jesteśmy znani jako **tutejsi kupcy hurtowni (en gros)**, jest dostateczną rękojmią dla kupujących, że towary nasze są prawdziwe, świeże i dobre, **za co ręczy**

FENIGSTEIN I SPÓŁKA.

Lokal sprzedaży znajduje się li tylko na **Krakowskim-Przedmieściu**, w hotelu Europejskim w sklepie przy bramie, wchodząc do Towarz. Zach. Sztuk Pięknych

PREIS-COURANT (CENNIK) STALY.

	Rsr.	kop.
Angielski perkal w dobrym gatunku, łokieć.	—	12
1/2 tuzina serwet stołowych	1	30
1/2 " deserowych serwet	—	60
1/2 " chustek do nosa	—	80
1/2 " prawdziwych Francuzkich chustek batystowych	1	40
Partja czysto lnianych koszul damskich jak i męskich ręcznej roboty z cienkiego gatunku, sztuka po	1	35
1/2 tuzina ręczników.	1	—
Kalesony z dobrego płótna sprzedajemy bardzo tanio.	6	—
1/2 sztuki Szląskiego płótna	7	50
1/2 " Hollenderskiego płótna.	7	25
sztuka Saskiego płótna	10	50
" Wilnerowskiego płótna	9	75
" Irlandzkiego płótna.	14	—
" Bilenfeldzkiego płótna.	17	—
" weby Irlandzkiej	22	—
" weby Bilenfeldzkiej	24	—
" weby Willnerowskiej	22	50
" weby Rumburskiej	—	55

Prawdziwego Belgijskiego koronnego płótna 1 1/2, szerokie, łokieć po

Sprzedajemy też i na łokcie po cenie sztukowej.

Prawdziwe Angielskie kołdry pikowe z dobrego gatunku sprzedajemy po bardzo znizonych cenach.

Takież kołdry dziecinne, tak samo po bardzo znizonych cenach.

Garnitury na 6 i 12 osób, najpiękniejsze „**Double Damast**“ oddajemy też po bardzo niskich cenach.

Również posiadamy partję **batystowej Hollenderskiej weby**, którą oddajemy po niesłychanie przystępnych cenach.

MUSLIN gładki, biały, dwu-łokciowy jak i **POLBATYST**, oddajemy po znizonych cenach.

FIRANKI zaś łokieć od kop. 25 i wyżej.

W tymże samym naszym Magazynie od dnia 24 b. m. **wyprzedajemy towary łokciowe wyrobów francuzkich wełnianych, letnich i jesiennych, pozostałych z ostatniego Sezonu, a to po cenach bardzo znizonych.**

Obstalunki na prowincję poczynawszy od rs. 25, załatwiane będą sumiennie i akuracie w przeciągu 24 godzin. — Kupującym za rsr. 100, odstępujemy stosowny rabat.

N. D. 4316.

KANTOR DOMU HANDLOWEGO GIWARTOWSKI ROSENTHAL & NEUFELD

przeniesiony został z domu P. Bernsteina, do domu P. Jana Wilanda pod Nr. 1404 (60 nowy) róg Zielonego Placu i ulicy Marszałkowskiej, wchód od ulicy Marszałkowskiej 1—10690

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

UWİADOMIENIA.

N. D. 4222. *Сувалское Губернское Правление.*

На основании 1-й статьи Высочайшего Указа 25 Апреля (7 Мая) 1850 г., вызывающего самовольно отлучившихся за границу жителя города Сувалок, отпущенного рядового 8 пехотного Естляндского полка, Еврея Ицка Минца, чтобы он в течение шести недель со дня припечатания настоящего вызова возвратился в Царство Польское и явился к ближайшему Полицейскому Начальству; в противном же случае будет с ним поступлено согласно 340 и 341 статьям Уложения 1847 г. о наказаниях Уголовных и Исправительных.

Г. Сувалки, Июня 25 (Юля 7) дня 1868 г. Советник, Янишевский.

N. D. 4223. *Сувалское Губернское Правление.*

На основании 1-й статьи Высочайшего Указа 25 Апреля (7 Мая) 1850 г., вызывающего самовольно отлучившихся за границу жителя города Владиславова, Еврея Берка Вульф-овича Беренштейна, чтобы он в течение шести недель со дня припечатания настоящего вызова возвратился в Царство Польское и явился к ближайшему Полицейскому Начальству; в противном же случае будет с ним поступлено согласно 340 и 341 статьям Уложения 1847 г. о наказаниях Уголовных и Исправительных.

Г. Сувалки, Июня 25 (Юля 7) дня 1868 г. Советник, Янишевский.

N. D. 4219. *Сувалское Губернское Правление.*

На основании 1-й статьи Высочайшего Указа 25 Апреля (7 Мая) 1850 г., вызывающего самовольно отлучившихся за границу и по полученным свидетельствам, находясь в г. Кальмар, в Швеции, жителя города Прены Мариипольского Уезда, еврея Вольфа Альгаса, чтобы он в течение шести недель со дня припечатания настоящего вызова возвратился в Царство Польское и явился к ближайшему Полицейскому Начальству; в противном же случае будет с ним поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложения 1847 г. о Наказаниях Уголовных и Исправительных.

Г. Сувалки, Июня 25 (Юля 7) дня 1868 г. Советник, Янишевский.

N. D. 4220. *Сувалское Губернское Правление.*

На основании 1-й Ст. Высочайшего Указа 25 Апреля (7 Мая) 1850 г., вызывающего самовольно отлучившихся за границу жителей города Вижайны, Сувалского Уезда, Евреев конскриптов: Лейбу Цукермана, Эмиша Берку Варгельского, Шепку Нохинского, Лейбу Шил-болеского, Лейзера Ари Рубинского, Ицку Вольфа Больдзевского, Шлюму Крейнинского, Янкеля Зельмана Любовского, Меера Любовского и Мовшу Любовского, чтобы они в течение шести недель со дня припечатания настоящего вызова возвратились в Царство Польское и явились к ближайшему Полицейскому Начальству; в противном же случае будет с ними поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложения 1847 г. о Наказаниях Уголовных и Исправительных.

Г. Сувалки, Июня 28 (Юля 10) дня 1868 г. Советник, Янишевский.

N. D. 4224. *Сувалское Губернское Правление.*

На основании 1-ой ст. Высочайшего Указа 25 Апреля (7 Мая) 1850 г. вызывает самовольно отлучившихся за границу конскрипта г. Сувалок, Еврея Исаака Ливде, чтобы он в течение шести недель со дня припечатания настоящего вызова, возвратился в Царство Польское и явился к ближайшему Полицейскому Начальству; в противном же случае поступлено с ним будет согласно 340 и 341 ст. уложения 1847 г. о Наказаниях Уголовных и Исправительных.

Г. Сувалки, Июня 25 (Юля 7) дня 1868 г. Советник, Янишевский.

N. D. 4225. *Сувалское Губернское Правление.*

На основании 1-ой ст. Высочайшего Указа 25 Апреля (7 Мая) 1850 г. вызывает самовольно отлучившихся за границу жителей города Виштынца, Волковышского Уезда, евреев Зельмана Минцера, с женою его Хаею и дочерью Басею, чтобы они в течение шести недель со дня припечатания настоящего вызова возвратились в Царство Польское и явились к ближайшему Полицейскому Начальству; в противном же случае поступлено с ними будет согласно 340 и 341 ст. уложения 1847 г. о Наказаниях Уголовных и Исправительных.

же случаев будет с ними поступлено согласно 340 и 341 ст. уложения 1847 г. о наказаниях Уголовных и Исправительных.

Г. Сувалки, Июня 26 (Юля 8) 1868 г. Советник, Янишевский.

N. D. 4226. *Сувалское Губернское Правление.*

На основании 1-ой ст. Высочайшего Указа 25 Апреля (7 Мая) 1868 г. вызывает самовольно отлучившихся за границу жителя г. Сейна, еврея Мортхеля Любовского, чтобы он в течение шести недель со дня припечатания настоящего вызова возвратился в Царство Польское и явился к ближайшему Полицейскому Начальству; в противном же случае будет с ним поступлено согласно 340 и 341 ст. уложения 1847 г. о наказаниях Уголовных и Исправительных.

Г. Сувалки, Июня 26 (Юля 8) 1868 г. Советник, Янишевский.

N. D. 2256. *Уголовный Суд в г. Плоцк.*

По Высочайшему Указу от 25 Апреля (7 Мая) 1850 г. и на основании постановления 6. Совета Управления Царства Польского от 16 (28) Октября 1856 г. жители г. Виштынца:

1. Блюму Хацкелову Вельман, 47 лет, 32, бѣжавшую 1858 г.

2. Рыску Шмойловичу Дзибак, оной же Дзиван, 47 лет 37.

3. Хецкла Шмойловича Ленкиет, 47 лет, бѣжавшего 1857 г. в Англию, а теперь имѣющий находится в Америкѣ.

4. Рейзу Едну Брын, 25 лет, находившуюся в Англии.

5. Херша Юйна Захаряш, 48 лет.

6. Басию Захаряш, 31 лет, жену вышепомянутого бѣжавших 1854 года в Америку.

7. Фишля Нохимовича Холемарка, 71 лет.

8. Фрейду Холемарк, 51 лет, жену помянутого.

9. Року Холемарк, 22 лет, дочеру вышепомянутого бѣжавших в Пруссию 1855 года.

10. Естеру Либу Шнейдер, 38 лет, бѣжавшую 1836 г. в Америку.

11. Орка Зана, 48 лет, бѣжавшего 1857 г. в Америку.

12. Майера Лейзера Фридмана 47 лет.

13. Двору Фридман, 45 лет, жену того же.

14. Року Фридман, 24 лет, дочеру выше помянутого бѣжавших 1856 г. в Америку.

15. Мовша Ицковича Бартына, 51 лет.

16. Гитю Бартын, 41 лет, жену того же, бѣжавших в Америку 1856 г.

17. Ицка Хершковича Эпштейн, 47 лет.

18. Малку Эпштейн, 36 лет, жену того же.

19. Юду Эпштейн, 21 лет, дочеру выше помянутого бѣжавших в Америку 1855 г.

20. Еноха Ианкеловича Либзан, 47 лет.

21. Шиму Либзан, 43 лет, жену того же бѣжавших в Англию 1855 г.

22. Литмана Абеля Гомбинера, 51 лет, бѣжавшего в Америку 1855 г.

23. Хаика Зельмановича Мазура 34 лет.

24. Мортхеля Лейзоровича Фридмана, 55 лет.

25. Файгу Фридман 47 лет, жену того же.

26. Руху оной же Року Двору Фридман, 26 лет, дочеру вышепомянутого бѣжавших 1857 года.

27. Рейзу Минделову, 34 лет, бѣжавшую 1877 г. в Пруссию.

28. Катерину Давидовну, 47 лет, бѣжавшую 1854 г. в Пруссию.

29. Берка Шамовича Вижановского, 51 лет, бѣжавшего 1854 г. в Пруссию.

30. Ианку Мейера Шнейдера, 47 лет, бѣжавшего 1854 г. в Пруссию.

31. Перу Шнейдеру, 63 лет, жену того же.

32. Лейбу Шнейдеру 36 лет.

33. Хану Шнейдеру 31 лет.

34. Либу Шнейдеру, 21 лет, дочеру вышепомянутого бѣжавших 1854 г. в Пруссию.

35. Лейба Ионеловича Захаряш, 52 лет.

36. Етку З харяш, 42 лет, жену того же.

37. Сару Ротману, 24 лет.

38. Лейба Хершковича Шлосберг, 47 лет.

39. Тобу Шлосберг, 49 лет, жену того же бѣжавших 1851 г. в Америку.

40. Мовша Хершковича Каминского, 64 лет.

41. Цыпу Каминскую, 55 лет, жену того же, бѣжавших 1852 г. в Пруссию в г. Фридланд.

42. Мовша Михаловского, 46 лет.

43. Хайку Михаловскую 37 лет, бѣжавших 1855 г. в Америку.

44. Ианкля Шмойловича Бермана, 55 лет.

45. Лейбу Берман 45 лет, вышепомянутого.

46. Сару Естеру Берман, 22 лет.

47. Зусмана Иохел Дызмана, 48 лет, бѣжавшего 1850 г. в Америку.

48. Хершка Иакселовского, оного же Иакубовского 54 лет.

49. Суру Рыску Гомбинер, 33 лет.

50. Якона Василевского, 43 лет, бѣжавших в Пруссию.

51. Златку Дубовскую, 36 лет.

52. Хершка Исака Фрейновского 55 лет.

53. Марииль Фрейновскую, 52 лет, жену того же.

54. Рейзу Фрейновскую, 22 лет.

55. Хирша Давидовича Брагиса, 46 лет, бѣжавшего 1836 г. в Америку.

56. Юна Цепловского, бѣжавшего 1857 г. в Пруссию.

57. Рафала Сапирштейна, бѣжавшего 1846 г. в Пруссию, а тоже по дѣлу обь Михалу Абрам и Бенямину Адлеру и других.

58. Бартлмея Бржосткованаго же Бржостовского, бѣжавшего 1848 г. оварь с д. Пянки.

59. Херша Крессова шапочника, 45 лет, во время отлучки с г. Липна 1848 г. имѣющего, какъ немение изъ сѣдственнаго дѣла обь Осипу Савичу и других.

60. Винцентія Колодзевского, оного же Колодзевского, бывшего офицера войск Польских, зятя Осипа Савича жителя Августовской Губернии бѣжавшего в 1848 году.

Самовольно остающихся безъ позволения Правительств за границею и нынѣ безвѣстно отсутствующих приглашает: техъ которые и находятся в Европѣ, чтобы въ промѣжуткѣ шести мѣсяцевъ, и техъ же, которые находятся в другихъ сторонахъ свѣта въ промѣжуткѣ одного года, считая со дня припечатания этого вызова въ письмахъ всеобщихъ, возвратились въ отечество и лично или посредствомъ полицейской власти о своей явкѣ уведомили Плоцкий Уголовный Судъ, или же въ этихъ промѣжуткахъ переслали въ оный Судъ опредѣленіе причинъ неявки по первоначальному обещанію Начальства, такъ какъ въ противномъ случаѣ въ силу ст. 340, 341 Улож. о наказанияхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ, подвергнутся лишению всѣхъ правъ и вѣчному изъ предѣловъ Государства изгнанію, или въ случаѣ самовольнаго, потомъ возвращенія колько скоро состояннися на нихъ приговоръ станеть имѣть законную силу ссыла въ Сибирь на поселеніе.

Плоцк, 20 Ноября (2 Декабря) 1867 г. Председатель, Орловскій.

Сад Криминальн в Плоцк.

На засадіе Найвысшего Указа з дня 25 Квѣтня (7 Мая) 1850 року, oraz postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 16 (28) Października 1856 roku wzywa:

1. Blumę Chackielowicz Welman, lat 32, zbiegł w r. 1858.

2. Rykę Szmojłowicz Dziwak v. Dziwan, lat 37.

3. Chacklę Szmojłowicz Lenkiet, lat 60, zbiegł 1857 r. do Anglii, a obecnie w Ameryce znajdować się mającego.

4. Reję Jedyne Bryn, lat 25, znajdującą się w Anglii.

5. Hersza Joję Zacharjasza, lat 48.

6. Basję Zacharjasz lat 31, żonę powyższego, zbiegłych w r. 1854 do Ameryki.

7. Fiszlę Nochimowicz Holemarm, lat 71.

8. Greję Holemarm, lat 51, żonę powyższego.

9. Roję Holemarm lat 22, córkę tychże, zbiegłych do Prus w r. 1855.

10. Esterę Leję Sznejder, lat 38, zbiegła w r. 1836 do Ameryki.

11. Orka Zana lat 48, zbiegłego w r. 1857 do Ameryki.

12. Mejera Lejzora Frydman, lat 47.

13. Dworę Frydmanową, lat 45, żonę powyższego.

14. Roję Frydman lat 24, córkę tychże, zbiegłych w r. 1856 do Ameryki.

15. Mowsę Ickowicz Bartyna, lat 51.

16. Gitle Bartyn lat 41, żonę powyższego, zbiegłych w roku 1856 do Ameryki.

17. Ickę Herszkowicz Epsztejn, lat 50.

18. Malkę Epsztejnową lat 36, żonę powyższego.

19. Judę Epsztejnową lat 21, córkę tychże zbiegłych do Ameryki w r. 1855.

20. Enocha Jankielowicz Lipzan, lat 43.

21. Szymę Libzanową lat 43, żonę powyższego, zbiegłych do Anglii 1855 g.

22. Litmana Abela Gombinera lat 51, zbiegłego do Ameryki 1855 g.

23. Hajkę Zelmanowicz Mazur lat 34.

24. Morteja Lejzorowicz Fridmana, lat 55.

25. Fajkę Frydman lat 47, żonę tegoż.

26. Ruchę v. Roję Dworę Fridman, lat 26, córkę tychże, zbiegłych w r. 1857.

27. Roję Ickowiczową Mindeizon, lat 34, zbiegłą w r. 1857 do Prus.

28. Katarzynę Dawidajtysovą, lat 58.

29. Berka Szlamowicz Wijanowskiego lat 51, zbiegłego w r. 1854 do Prus.

30. Janklę Mejera Sznejdera, lat 64.

31. Perę Sznejderową lat 63, żonę powyższego.

32. Leję Sznejderową, lat 36.

33. Hanę Sznejderową, lat 31.

34. Libę Sznejderową lat 21, córki tychże, zbiegłych w r. 1854 do Szwecji, a obecnie w Ameryce.

35. Lejba Josielewicz Zacharjasza, lat 52.

36. Ejkę Zacharjasz lat 42, żonę tegoż.

37. Sarę Rotman, lat 24.

38. Leję Herszkowicz Szlosberga, lat 49.

39. Tobę Szlosberg lat 49, żonę tegoż, zbiegłych w r. 1851 do Ameryki.

40. Mowsę Herszkowicz Kamińskiego, lat 64.

41. Cyę Kamińską lat 55, żonę tegoż, zbiegłych w r. 1852 do Prus de miasta Fridland.

42. Mowsę Michalowskiego, lat 46.

43. Hajkę Michalowską lat 37, zbiegłych w r. 1855 do Ameryki.

44. Janklę Szmojłowicz Bermana, lat 55.

45. Leję Berman lat 45, żonę powyższego.

46. Sarę Esterę Bermanową lat 22, córkę tychże.

47. Zusmana Jochelę Dyzman lat 48, zbiegłego w r. 1850 do Ameryki.

48. Herszka Jakselowskiego v. Jakubowskiego lat 54.

49. Surę Rykę Gombiner lat 33.

50. Jakoba Wasilewskiego lat 43, zbiegłego do Prus.

51. Zlatkę Dębowską lat 36.

52. Herszka Ickę Frejnowskiego lat 55.

53. Margulisową Frejnowską lat 52, żonę tegoż.

54. Reję Frejnowską lat 22.

55. Hirsza Dawidowicz Bragisa lat 46, zbiegłego w r. 1856 do Ameryki.

56. Juljana Cieplowskiego, zbiegłego w r. 1857 do Prus.

57. Rafala Sapirsztejn, zbiegłego w roku 1846 do Prus, a także ze sprawy przeciwko Michalowi Abram i Benjaminowi Adler oraz innym.

58. Bartłomieja Brzostka v. Brzostowskiego, zbiegłego w r. 1848, owczarza, włościanina z wsi Janki O-gu Ostrołęckiego, i

59. Herszka Kressowa, w czasie zbiegostwa w r. 1848 lat 45 mieć mogącego, czapnika z miasta Lipna, jak również ze sprawy przeciwko Józefowi Sawiczy i innym.

60. Wincentego Kolodziejewskiego v. Kolodziejskiego b. oficera wojsk polskich zięcia Józefa Sawiczy mieszkańca Gubernji Augustowskiej, który w roku 1848 zbiegł za granicę.

Samowolnie bez pozwolenia Rządu za granicę przebywających i z miejsca teraźniejszego pobytu niewiadomych, aby ci którzy przebywają w Europie w przeciągu sześciu miesięcy, ci zaś którzy przebywają w innych częściach świata w ciągu roku jednego od daty zamieszczenia niniejszego wezwania w pismach publicznych do kraju wrócili i esobiście lub przez władze policyjne o powrocie swoim Sąd Kryminalny w Плоцку zawiadomili, albo też ażeby w przeciągu tegoż czasu usprawiedliwienie powodu niepowrócenia dotąd do kraju na pierwsze wezwanie władz tutejszych przez pisma publiczne Sądowi nadesłali, gdyż w razie przeciwnym na mocy art. 340 i 341 K. K. G. i P. skazani zostaną na pozbawienie wszelkich praw i bezpowrotnie wygnaniu, a w razie samowolnego następnego powrotu, jak wyrok przeciwko nim zapaść mogący stanie się prawomocnym na osiedlenie w Syberji zostaną zesłani.

Плоцк d. 20 Listop. (2 Grudnia) 1867 r.

Prezes, Orłowski.

WZGLĘDZIE PUBLICZNE

N. D. 3975. *Радомское Губернское Правление.*

Такъ какъ торги назначенные троекратно на отдачу въ арендное содержаніе казеннаго фольварка Поляны отъ суммы 604 р. 2 к. с. по неявкѣ желающихъ не состоялись то Радомское Губернское Правленіе симъ объявляетъ во всеобщее Правленіе, что 19 (31) Юлія с. г. въ 12 часовъ дня вновь будутъ производиться въ здѣшнемъ Губернскомъ Правленіи публичные изустные торги (in pias) на отдачу казеннаго имѣнія Поляны въ двѣнадцатилѣтнее арендное содержаніе то есть съ 20 Мая (1 Юлія) 1867 г. по 20 Мая (1 Юлія

1879 г. отъ уменьшенной суммы 402 р. 75 к. с. определенной предложениемъ Финансового Управления отъ 15 (27) Мая с. г. за N. 10619. Желающие участвовать въ этихъ торгахъ должны явиться въ назначенный срокъ въ Губернское Правление и представить предварительный залогъ равняющийся 1/4 части всей суммы отъ которой торги будутъ производиться съ приложениемъ ссудительства требуемого постановлениемъ Намѣстника Царства отъ 24 Января 1818 года, которое должно быть выдано подлежащимъ Начальникомъ Уезда и засвидѣтельствовано узаконеннымъ порядкомъ.

При этомъ Губернское Правление присовокупляетъ: что удержавшіеся на торгахъ до нея принявъ имѣніе въ такомъ состояніи въ какомъ оно находится въ настоящее время и затѣмъ не можетъ имѣть никакихъ претензій въ казѣ за позднюю передачу ему въ пользование сего имѣнія, что арендаторъ въ случаѣ необходимости обязанъ 20 Мая (1 Юня) каждого года оstarить арендное содержаніе безъ всякаго вознагражденія со стороны казны, если только онъ за годъ до сего числа будетъ о томъ предупрежденъ и наконецъ, и наконецъ, что новый арендаторъ обязанъ вознаградить теперешняго арендатора, за расходы сдѣланные имъ по администраціи означеннаго имѣнія съ 20 Мая (1 Юня) 1867 года по день отдачи имѣнія въ новое арендное содержаніе согласно отчету, который будетъ представленъ администраторомъ.

Имѣніе это можно обозрѣвать на мѣстѣ, подробныя же кондіціи, могутъ быть разсматриваемы ежедневно, исключая воскресныхъ и праздничныхъ дней въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Радомскаго Губернскаго Правленія.

Г. Радомъ, Юня, 18 (30) дня 1868 г.

Вице-Губернаторъ, (.....).

N. D. 4127. Люблинское Губернское Правленіе.

Симъ объявляетъ ко всеобщему свѣдѣнію, что на основаніи отъѣзда Финансового въ Царствѣ Польскомъ Управления отъ 6 Юня сего года за N. 20178, восемнадцатаго (тридцатаго) Юля сего 1868 года, съ 12 часовъ утра, будутъ производиться аукционные торги (in plus) на аренду на одинъ 1868/9 годъ пропиаціонныхъ доходовъ, съ принадлежащими къ онымъ корчменнымъ усадьбамъ, въ имѣніяхъ: Кржчоновъ Люблинскаго и Закржовекъ Яновскаго Уездовъ, Всемилостивѣе пожелавшихъ въ Маюратное владѣніе Генералъ-Лейтенанту Трепову, именно:

а) На аренду пропиаціи въ имѣніи Кржчоновъ, въ Управленіи Начальника Люблинскаго Уезда.

б) На аренду пропиаціи въ имѣніи Закржовекъ, въ Управленіи Начальника Яновскаго Уезда.

Главнѣйшія условія для торговъ на означенныя арен. с., суть слѣдующія:

1. Сказанные пропиаціонные доходы отдаются въ аренду на одинъ 1868/9 годъ, съ 20 Мая (1 Юня) 1868 г., по тому числу 1869 года, со всеми принадлежащими къ нимъ корчменными усадьбами, равно правами и обязанностями, какія имѣть по онымъ казна Царства.

2. Торги производятся будутъ изустно, начиная на аренду пропиаціи въ имѣніи Кржчоновъ отъ суммы 623 руб. 15 1/2 к. (шесть сотъ двадцати трехъ рублей, пятьдесятъ копѣекъ), на аренду же пропиаціи въ имѣніи Закржовекъ отъ суммы 1,106 руб. (тысячи сто шести рублей).

3. Желающие участвовать въ торгахъ, обязаны представить къ этимъ торгамъ вадальныя залого, равняющиеся 1/4 части назначенной для торговъ суммы, именно: къ арендѣ пропиаціи въ имѣніи Кржчоновъ въ суммѣ 156 руб., (сто пятьдесятъ шесть руб.), къ арендѣ же пропиаціи въ имѣніи Закржовекъ въ суммѣ 277 руб.) (двести семьдесятъ семь рублей), каковыя суммы должны быть пополнены до 1/4 части дохода въ рубли отъ торговъ.

4. Помянутыя пропиаціонныя доходы останутся за предложившими на торгахъ, самыя высшія за оныя цѣны и вадальныя ихъ залого удерживаются до представления ими вадальныхъ залоговъ по арендамъ.

5. Съемщики по поводу поздняго вступленія въ аренду пропиаціи, не имѣя право вѣствовать къ казѣ претензій и будутъ пользоваться доходомъ, какой будетъ выскочить до срока торговъ, съ пользующихся означенными пропиаціонными доходами.

При подробныхъ условіяхъ для торговъ на аренду пропиаціи доходовъ, могутъ быть пересматриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Губернскаго Правленія, или въ Управленіяхъ Начальниковъ Уездовъ Люблинскаго и Яновскаго, ежедневно съ 9 часовъ утра до 2

часовъ по полудни за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Люблинъ, 21 Юня (3 Юля) 1868 г.

На подлинномъ подписали:

Ассесоръ Отдѣленія, Шмидтъ.

Дьялпроизводитель, Венглинскій.

N. D. 4297. Радомское Губернское Правленіе.

Симъ объявляетъ ко всеобщему свѣдѣнію что на рискъ арендатора имѣнія Гарбатка Козенинскаго Истада (21) Августа с. г. въ 12 часовъ дня будутъ производиться въ здѣшнемъ Губернскомъ Правленіи публичные изустныя торги (in plus) на отдачу сказаннаго имѣнія Гарбатка до окончанія аренднаго срока то есть отъ 20 Мая (1 Юня) 1868 года по 20 Мая (1 Юня) 1874 г. отъ суммы 876 р. 65 1/2 к. с. ежегодной арендной платы кромѣ податей.

Желающие участвовать въ этихъ торгахъ должны явиться въ назначенный срокъ въ Губернское Правленіе и представить предварительный залогъ равняющийся 1/4 части всей суммы отъ которой торги будутъ производиться съ приложениемъ ссудительства требуемого Постановленіемъ Намѣстника Царства отъ 24 Января 1818 г. которое должно быть выдано подлежащимъ Начальникомъ Уезда и засвидѣтельствовано законеннымъ порядкомъ.

При этомъ Губернское Правленіе присовокупляетъ: что удержавшіеся на торгахъ должны присягнуть имѣніе въ такомъ состояніи въ какомъ оно находится въ настоящее время и затѣмъ не можетъ имѣть никакихъ претензій къ казѣ за позднюю передачу ему въ пользование сего имѣнія что арендаторъ въ случаѣ необходимости обязанъ 20 Мая (1 Юня) каждого года оставить арендное имѣніе безъ всякаго вознагражденія со стороны казны если только онъ за годъ до сего числа будетъ о томъ предупрежденъ, и наконецъ что новой арендаторъ обязанъ вознаградить теперешняго администратора за расходы сдѣланные имъ по администраціи означеннаго имѣнія съ времени вѣдѣнія этой администраціи по день отдачи имѣнія въ новое арендное содержаніе, согласно отчету который будетъ представленъ администраторомъ.

Имѣніе это можно обозрѣвать на мѣстѣ, подробныя же кондіціи, могутъ быть разсматриваемы ежедневно за исключеніемъ воскресныхъ и праздничныхъ дней, въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Радомскаго Губернскаго Правленія.

Г. Радомъ, 2 (14) Юля 1868 г.

и. д. Вице-Губернатора,

Совѣтникъ, Стемпинскій.

N. D. 4298. Ломжинское Губернское Правленіе.

Губернское Правленіе согласно отъѣзду Управления Западнаго Почтоваго Округа отъ 19 Юня сего года за N. 6996 объявляетъ, что въ присутствіи сего Правленія 29 Юля (10 Августа) 12 часовъ утра 1868 г. будутъ производиться публичныя торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій на подрядъ починки почтовыхъ строеній въ г. Ломжѣ отъ суммы 552 руб. 40 1/4 коп. Желающие участвовать въ упомянутыхъ торгахъ имѣютъ до истеченія вышеозначеннаго срока и до 12 часовъ дня торговъ представить Гос. Ломжинскому Губернатору запечатанныя объявленія или прислать таковыя по почтѣ на имя Его Превосходительства, написанное по прилагаемой при семъ формѣ на 30 к. гербовой бумагѣ, послѣ же 12 часовъ дня для торга, таковыя принимаемы не будутъ къ объявленіямъ, должны быть приложены квитанціи Губернскаго или Окружнаго Казначейства на внесенный залогъ, равняющийся 1/10 части торговой суммы, который по утвержденіи торговъ, долженъ быть пополненъ до 1/2 части объявленной на торгахъ суммы, и на покрытие издержекъ понесенныхъ на публикацію торговъ. Отказавшіеся отъ торговъ залогъ тотчасъ возвратиться до того же, будетъ храниться въ депозитѣ казны до истеченія аренда го срока. Объявленія писанныя не по формѣ или не по законной бумагѣ, или заключающія въ себѣ какія либо условныя обязательства или къ которымъ не будетъ приложена квитанція на представленный залогъ или же окажутся въ нихъ подчистки и поправки, останутся безъ послѣдствій. Подробныя кондіціи могутъ быть разсматриваемы ежедневно за исключеніемъ воскресныхъ, праздничныхъ и табельныхъ дней, въ Административномъ Отдѣленіи Ломжинскаго Губернскаго Правленія отъ 9 до 3 часовъ утра. На конвертъ объявленія должны быть приписаны: „Объявленіе къ торгамъ на починку Почтовыхъ строеній въ г. Помѣть.“

Форма объявленія.

Вѣлѣвше вызова здѣшняго Ломжинскаго Губернскаго Правленія, прилагаю квитанцію N. казначейства на представленный мною залогъ въ количествѣ, (подписью) на издержки публикаціи торговъ, объявляю, что обязуюсь издать въ подрядъ починку почтовыхъ строеній за

сумму (написать таковую прописью) и что на условія составленныя для сего подряда въ поляхъ соглашаюсь ежели торги за мною не останутся, то представленный залогъ получу самъ или же прошу выдать оный по почтѣ на мой счетъ, (туда то). Мѣсто постоянного жительства имѣю въ NN. мѣсца N. дня 1868 года.

(Подпись), имя, фамилія.

Г. Ломжа, 2 Юля 1868 года.

за Совѣтника, Догадовскій.

N. D. 4263. Окружное Интендантское Управленіе.

О Б ъ Я В Л Е Н І Е

о порядкѣ заготовленія провіанта по Варшавскому Военному Округу на періодъ съ 1-го Октября 1868 по 1-е Января 1869 г. На основаніи рѣшенія Варшавскаго Военно-Окружнаго Совѣта, назначено произвести въ томъ же Совѣтѣ 21 Августа 1868 года торги, на поставку провіанта въ магазины и пункты Варшавской, Калинской, Петроковской, Люблинской, Сѣдлецкой, Радомской, Бѣлзской, Цѣлоцкой, Сувалской и Ломжинской губерній, въ потребностяхъ съ 1-го Октября сего года по 1-е Января 1869 года.

Окружный Интендантъ объявляетъ объ этомъ ко всеобщему свѣдѣнію, присовокупляетъ:

1) Поставка провіанта въ магазины, должна быть произведена въ слѣдующіе три срока: къ 21 Сентябрю, къ 21 Октябрю и къ 21 Ноябрь сего года, равными мѣсячными пропорціями, а въ пункты провіантъ долженъ поставляться мѣрою надобности, прямо въ войска.

2) Торги будутъ произведены въ одинъ срокъ безъ переторжки и будутъ рѣшительныя, цѣны для утвержденія ихъ будутъ высланы ко дню торга отъ Военнаго Совѣта.

3) Желающимъ участвовать въ торгахъ по губерніямъ, дозволяется принять поставку для мѣсячнаго продовольствія войскъ въ томъ количествѣ, въ какомъ кто пожелаетъ, но при этомъ будетъ соблюдемо правило, что тамъ, гдѣ потребность магазина или отдѣльнаго пункта не превышаетъ 5000 четв. разнаго рода хлѣба, раздробленіе поставокъ въ одинъ и тотъ же магазинъ и пункты допускаемо не будетъ, если же бы потребность пр. вышла эту пропорцію, то на каждыя 5,000 четв. будетъ допускаться по одному подрядчику.

4) Къ торгу будутъ допущены всѣ имѣющіе на то право, по представленіи ими законныхъ свѣдѣтельствъ и залоговъ на сумму определенную въ кондіціяхъ.

5) Къ торгу могутъ быть допущены и безъ залоговъ: дворянъ по особымъ свѣдѣтельствамъ, купцы по поручительствамъ на основаніи 2 и 4 пунктовъ 668 ст. 1 кн. IV части Св. Воен. Постановленій.

6) Желающие торговаться, кромѣ изустнаго участія могутъ присылать и подавать запечатанныя объявленія, въ которыхъ должно быть означено количество продуктовъ въ поставку занимаемыхъ, рѣшительныя цѣны на каждый продуктъ вмѣстѣ съ куплемъ или мѣшкомъ, званіемъ, или мѣстопробыванія подающаго объявленія: при чемъ должны быть приложены узаконенныя залого и свѣдѣтельство на право торговли.

Запечатанныя объявленія должны быть писаны по формѣ приложенной къ 1909 ст. 10 тома св. Гражд. законовъ (изд. 1857 г.) и послѣ одинадцати часовъ утра въ день назначенный для торга не будутъ приниматься.

Лицамъ кои будутъ участвовать въ изустныхъ торгахъ лично или чрезъ повѣренныхъ, воспрещается подавать въ то же время и на одно и то же предпріятіе запечатанныя объявленія. Равно не будутъ принимаемы ни вызововъ присылаемыхъ въ мѣста торговъ по телеграфу, ни увѣдомленій правительственныхъ мѣстъ и лицъ по телеграфу же о свободности залоговъ подрядчиковъ, желающихъ вступить въ новыя обязательства съ какою. Залогъ же долженъ быть представляемъ непосредственно въ самое мѣсто торга, а не въ какое либо другое управленіе. Торги начнутся не позже 11 часовъ утра.

7) Цѣны должны объявляться торгующимся какъ изустно такъ и по запечатаннымъ объявленіямъ не иначе, какъ за продуктъ съ кулемъ или мѣшкомъ.

8) Къ торгамъ будутъ высланы определенныя на кули и мѣшки цѣны. Желающие могутъ получать подлѣ наступку провіанта казенныя кули и мѣшки изъ магазиновъ гдѣ таковыя есть, при чемъ изъ полной контрактной цѣны будетъ удерживаться у подрядчика сумма, какая причтется за скидкой 10% съ определенной въ контрактѣ платы за кули или мѣшокъ. Этотъ же способъ уплаты, будетъ соблюдаться и въ томъ случаѣ, когда подрядчикъ ставя провіантъ въ свое кули или мѣшки, не потребуетъ за оный платы, а получить его обратно подлѣ новую насыпку.

9) Цѣны за кули или мѣшки объявляются желаемымъ торговаться съ подлинною и предвареніемъ, что цѣны сіи внесутся

въ контрактъ, для вычета ихъ изъ цѣны за провіантъ съ кулями или мѣшками, если поставка будетъ производиться безъ кулей и мѣшковъ или въ казенныхъ куляхъ и мѣшкахъ согласно 8-му пункту сего объявленія.

10) Эти же цѣны за кули и мѣшки будутъ включены въ контрактъ если подрядчикъ будетъ утвержденъ за лицемъ подавшимъ запечатанное объявленіе, хотя бы въ этомъ объявленіи и были назначены особыя цѣны на кули или мѣшки.

11) Торги на поставку провіанта въ Варшавскомъ Окружномъ Совѣтѣ будутъ произведены сначала по каждому магазину и пунктамъ, по каждому уѣзду отдѣльно, потомъ порознь по губерніямъ на все количество провіанта, требующагося для каждой губерніи, а затѣмъ, если бы явилъ съ желаніемъ взять поставку вообще по всему Округу, то торги будутъ произведены на онтовую поставку, но съ тѣмъ, что онтовый подрядчикъ долженъ объявить цѣны на каждую губернію отдѣльно и поставка будетъ утверждена за нимъ въ такъ-мъ только случаѣ, если его цѣны по всемъ губерніямъ, будутъ ниже друіихъ подрядчиковъ и не выше въ сложности цѣны Военнаго Совѣта; не принимая ни подлѣ какимъ видомъ отъ за сего стороны отъ принятія поставки по тѣмъ губерніямъ по которымъ цѣны его будутъ выше, цѣны друіихъ подрядчиковъ. Но если бы цѣны общаго подрядчика по какой либо губерніи, оказались выше утвержденныя Военнымъ Совѣтомъ и не было въ виду выгоды для цѣны цѣны друіихъ подрядчиковъ, между тѣмъ въ общей сложности по всемъ губерніямъ, цѣны общаго подрядчика были не выше цѣны Военнаго Совѣта въ сложности же по всемъ губерніямъ, въ такомъ случаѣ примѣнясь къ 732 ст. IV части I кн. Св. Воен. Пост. утверждается поставка за общимъ подрядчикомъ по объявленнымъ имъ цѣнамъ; если же кто либо изъ подрядчиковъ пожелаетъ принять поставку по нѣсколькимъ губерніямъ, то долженъ объявить цѣны порознь на каждую губернію недопуская условія, что онъ принимаетъ поставку нераздѣльно по всемъ этимъ губерніямъ и при утвержденіи за нимъ поставки руководствоваться правиломъ изъясненнымъ выше относительно общаго подрядчика.

Что же касается до выдѣленія долей мелкимъ промышленникамъ, то въ этомъ отношеніи, будетъ соблюдаться слѣдующее правило: если цѣла губерніи будетъ взята раздробительно по магазинамъ и пунктамъ по уѣздамъ, отдѣльными лицами и стоимѣсть продуктовъ по объявленнымъ цѣнамъ въ общей сложности подряда, будетъ дешевле или равна стоимости тѣхъ же продуктовъ по онтовымъ цѣнамъ, то будетъ утверждаться раздробительныя торги по магазинамъ и пунктамъ по уѣздамъ. Разнымъ образомъ, подрядчикъ будетъ отдаваться мелкимъ промышленникамъ и въ такомъ случаѣ, если раздробительно по магазинамъ и пунктамъ по уѣздамъ, раздроблено будетъ не менѣе 1/4 всего количества припасовъ (муки и крупы въ совокупности) предъявленнаго къ торгамъ для каждой губерніи. Когда же при раздробительномъ торгѣ, раздроблено будетъ мелкими промышленниками менѣе 1/4 означеннаго количества, то поставка будетъ предоставляться онтовому подрядчику на цѣлую губернію, если таковой подрядчикъ отвѣчаетъ установленнымъ условіямъ, не взирая на большую выгодность раздробительныхъ цѣнъ.

12) Цѣны назначенныя Военнымъ Совѣтомъ, определяются по каждому магазину и на пункты по каждому уѣзду особо и должны служить основаніемъ для утвержденія торговъ, и выше сихъ цѣнъ подрядчикъ не можетъ быть утвержденъ. Конвертъ въ которомъ цѣны сіи будутъ заключаться, долженъ быть распечатанъ въ общемъ торговомъ присутствіи, отнюдь не прежде, какъ по совершенномъ окончаніи торга, въ продолженіи котораго каждый вновь изъѣздившій желая на себя поставку, долженъ быть допущаемъ къ торгу, когда имъ будутъ при томъ представлены документы на право торговли и залого.

13) По окончаніи торга, когда будетъ распечатанъ конвертъ съ цѣнами, ни отъ кого никакихъ уступокъ и предложеній принимать не будетъ и торгъ сочтется оконченнымъ, торгованнымъ же, никакъ не позже другаго дня послѣ торга объявится только: утверждается за нимъ подрядъ или нѣтъ. Въ обоихъ случаяхъ лица и мѣста производившія торги, сохраняютъ въ тайнѣ цѣны и послѣ вскрытія конверта.

14) Если выпрошенныя на торгахъ цѣны на хлѣбъ совокупно съ кулями или мѣшками окажутся ниже утвержденныя Военнымъ Совѣтомъ, или равны имъ, то поставка утверждается окончательно за подрядчикомъ, которые обязаны заключить контракты отнюдь не далѣе 14 дней, согласно 736 ст. 2 главы 4 части I кн. Св. Воен. Пост., съ отвѣтственностію за неисполненіе сего представленными залогомъ; если же послѣдніе выпрошенныя цѣны будутъ выше

утвержденных Военным Советом, торговавшимся объявлялся, что торги не состоялись и возвращаются представленные ими залогом.

15) Хотя цены Военного Совета и будут назначены для каждого магазина и в пункты, по каждому узду особо, но утверждение торгов допускается и в следующих случаях:

а) Когда цены выпрошенны на некоторых магазинах или пунктах по уздам, будут выше назначенных Военным Советом, но сумма продрада в общей сложности по всей губернии, будет дешевле или равно сумм по ценам Военного Совета.

б) Если результат торгов в сложности по всей губернии и не был удовлетворителен и торги не могли бы быть утверждены вообще, то поставка будет утверждена отдельно на каждый продукт, если сложная стоимость его для всех магазинов и пунктов губернии, будет ниже или равна сложной же стоимости этих продуктов по ценам Военного Совета.

в) Если бы отдельная стоимость каждого продукта оказалась дороже такой же стоимости по ценам Военного Совета, то подряд утверждается в тех магазинах и пунктах, на которые выпрошенны цены будут дешевле цен Военного Совета или равны им, не смотря на то, будут ли это поставка муки, крупы или одного какого либо продукта, но сложность цен на разные продукты, по нескольким только магазинам и пунктам не будет принята.

г) В случае объявления одним лицом разных цен на поставку провiantа, в один и тот же магазин, или узду, с раздвиганием принимаемой операции на части, сравнение цен будет делаться по каждому участку отдельно, и утвердится поставка только той части, на которую объявленные цены окажутся более выгодными, недоуская при том, ни под каким видом отказа со стороны лица, объявившего цены от приватизации такой части операции.

и 16) При неисправности подрядчиков в поставку провiantа на определенных условиях сроки, назначенные оными неустойка 20%, подрядной суммы по количеству невыставленного на срок провiantа, будет удерживаться, из следующих подрядчиков платежей за поставленные продукты, на точном основании положения Военного Совета 29 Марта 1867 г., объявленного в приказе Военного Министра от 28 Мая того же года за № 196, с тем, что вычеты эти не будут делаться в том случае, когда в часе представленных подрядчиков залогом, будет достаточное количество принадлежащих собственно ему наличных денег, или вообще таких денежных знаков, которые без затруднения потер, с немедленно, могут быть обращены в наличные деньги. При чем не может быть допускаема перемешка этих залогов на другие плаче, как на такие же денежные документы, самому подрядчику принадлежащие, и это условие на счет удержания неустойки, будет внесено в контракт.

Видомость о количестве провiantа, изсленного к заготовлению, а равно кондиции по которым должна производиться поставка провiantа, желающие могут видеть в Окружном Интендантском Управлении ежедневно с 9 часов утра до 3 часов по полудни.

Г. Варшава дн 14 Июня 1868 г.

Окружной Интендант,
Генерал-Маюр, Хоментовский.
Начальник Отделения,
Полковник, Вайнтраубе.

N. D. 4125. Опатовское Уздное Управление.

Вследствие Указа Радомского Губернского Правления от 10 Июня 3 (15) дня 1868 г. за N. 1666 объявлено во всеобщее сведение, что так как Михаил Францевич предположивший на торгах большую сумму на аренду Казенных и духовных земель в Г. Опатов состоявшихся изъ Поменклатур.

1. Каноничество N. 5.

2. Канторья, и

3. Ксендзов Викариев.

В преки §§ 6 и 7 торговых условий не явился для заключения контракта, и не внес перовой половины Арендной платы, по этому в Опатовском Уздном Управлении, будут производиться Июля 19 (31) дня 1868 г., в 12 часов дня публичные торги (in plus) на отдачу этих земель с принадлежащими к ним угодьями в двух летних арендное содержание т. е. 20 Июня (1 Июля) 1867 г. по 20 Июня (1 Июля) 1869 г., на риск Францевича начиная от повышенной суммы на 1/2 часть а именно:

а) Каноничество N. 5 от суммы 57 руб. 55 к.

б) Канторья от суммы 172 р. 62 1/2 к.

в) Ксендзов Викариев от суммы 83 р. 84 1/2 к. годичной арендной платы посред-

ством запечатанных объявлений составленных по положению утвержденному б. Советом Управления Царства в 16 (28) Мая 1833 г.

Подлежащие объявлению обязаны приложить оным расписки казначейства на представленный залог в количестве равняющемся в части предложенной к торгам сумм наличными деньгами или процентными бумагами на основании существующих постановлений прунимемых казначействами в залогом.

При этом присовокупляется, что конкурент за которым аренда становится на торгах должен принять участие в таком состоянии в каком она находится в настоящее время, а равно довольствоваться результатом заведенной с 20 Июня (1 Июля) 1867 г., по сим имениям Администрации, за тем так по сему поводу, как и по случаю поздней передачи ему в арендное пользование, сказанных имений не может иметь никаких претензий к казне.

Другие условия торгов могут быть пересмотриваемы ежедневно исключая праздничных и воскресных дней в Опатовском Уздном Управлении.

Stowownie do rozporządzenia Rządu Gubernialnego Radomskiego z dnia 3 (15) Czerwca 1868 r. Nr. 1666 poleje do publicznej wiadomości, że g. y. plus licytant Michał Frankiewicz utrzymawszy się przy licytacji na dzierżawę gruntów skarbowych poduchownych w mieście Opawie składających się z pomienklatur:

1. Kanonji 5.

2. Kanortji, i

3. Księży Wikariuszów.

W brew §§ 6 i 7 warunków licytacyjnych niedostawił się do zawarcia kontraktu, nie do kompletował żądanej kaucji i niewniot pierwszej połowy czynszu dzierżawnego, wskutek tego w Zarządzie powiatu Opawskiego odbywał się będzie d. 19 (31) Lipca 1868 r. o godzinie 12 w południe publiczna licytacja (in plus) na oddanie gruntów tych z należności do nich zabudowaniami gospodarskimi w dwóch letnie dzierżawne posiadanie to jest od dnia 20 Czerwca (1 Lipca) 1867 r. do dnia 20 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. na ryzyko Fronckiewicza zaczynając od zniżonej sumy o 1/2 część do licytacji nastawionej:

a) Kanonja Nr. 5 od sumy rs. 57 k. 55.

b) Kanortyja od sumy rs. 172 k. 62 1/2.

c) Księży Wikariuszy od sumy rs. 88 kor. 84 1/2 rocznego czynszu, przez deklarację opiewającą złożyć się winne w myśl postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa z d. 16 (28) Maja 1833 r.

Podający deklarację obowiązany dołączyć kwit Kasy Skarbowej na złożone vadum wynoszące 1/4 części sumy do licytacji oznaczonej, gotowizną lub protatowem papierami na zasadzie istniejących przepisów przyjmowanych w Kasach na kaucję.

Przytem nadmieniam się, że konkurent który na licytacji utrzyma się, obowiązany jest przyjąć majątek w takim stanie, w jakim tenże w obecnym stanie znajduje się, a nadto obowiązany poprzestąć na rezultatach zaprowadzonej Administracji z dnem 19 Czerwca (1 Lipca) 1867 r. w tych majątkach i tak z tego tytułu jako też w razie późnego oddania w posiadanie dzierżawne takowych, nie może mieć żadnej pretensji do Skarbu.

Inne szczegółowe warunki licytacyjne mogą być przejrzone codziennie wyjąwszy dni galowych i świątecznych w Zarządzie Powiatu Opawskiego.

Г. Опатов, 20 Июня (1 Июля) 1868 г.

Подполковник, (.....)

N. D. 4296. Начальник Радзевского Узда.

На основании предписания Варшавского Губернского Правления от 24 Июня с. г. за N. 3559, поставлено во всеобщее сведение, что в срок 16 (28) Июня с. г. в 11 часов утра в город Радзев в Уздном Управлении, будут производиться торги, посредством запечатанных объявлений написанных сообразно ниже прилагаемой форме, на отдачу в аренду права продажи пней с 20 Мая (1 Июня) с. г. по тому самое число 1871 г., в следующие деревни а именно: Волушено I, Волушено II, Выгода с колонией Цехоцинек, Турзно, Кучек и Слонск расположенных в имении Цехоцинек, от уменьшенной о 1/4 части суммы т. е. 692 руб. 25 коп. противу уплачиваемой нынешним арендатором. Желающий торговаться должен представить временный залог соответственный 1/4 части суммы с которой торги начнутся.

Прочие условия могут быть представлены в Уздном Управлении.

Wzór do deklaracji.

Ja niżej podpisany N.N. zamieszkały w N. powiecie N. (jeżeli na wsi) w gminie N. składam niniejszą deklarację, że wskutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Radziejewskiego z d. Lipca r. b. zamieszczonego w Dzienniku Warszawskim N.N. pragnę za dzierżawę propinacji we wsiach Wolusze I, Wolusze II, 2,

wygoda z kolonją Cichocinek, Turzno, Kuczek i Słonsk w gminie Cichocinek położonych, a to na lat 3 po sobie idące, poczynawszy od dnia 20 Maja (1 Czerwca) r. b. do tegoż dnia 1871 r. poddając się wszelkim warunkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonych.

Za pomienioną propinacją obowiązuję się płacić rocznie rs. Kor. (wypisać wyrażenie liczbą i literami) i takowe uiszczac kwartalnie z góry.

Na pewność dotrzymania warunków dołączam kwit Kasy N. z daty N. jako dowód, że vadum wynoszące 1/4 części sumy przeze mnie postawionej w ilości rs. N. kor. N. (wypisać ilość liczbą i literami) złożylem, który to kwit w razie nieutrzymania się sam odbiorę lub też proszę nadesłać mi pocztą przez ostatnią stację w N.

Pisam w N. dnia mca 1868 r.

Podpisać imię i nazwisko czytelnie.

Deklaracja ta ma być napisana czytelnie bez poprawek i skrobań, a na wierzchu zaadresowana do Naczelnika Powiatu Radziejewskiego w Radziejewie; na uboczu zaś, deklaracja do licytacji na propinację w dniu 16 (23) Lipca 1868 r. odbywać się mającej.

Г. Радзев, 10 Июня 1 дня 1868 года.

По поручению Начальника Радзевского Узда, Помощник Административно-Хозяйственным делам; Титулярный Советник, Служевский.

N. D. 4126. Магистрат Города Козеницы.

На основании предписания Козеницкого Уздного Управления от 18 Июня с. г. за N. 4629 в надписи на распоряжению Радомского Губернского Правления от 14 (26) Июня с. г. за N. 3084 последовавшего объявлено во всеобщее сведение, что в четверг 26 Июня (7 Августа) с. г. в 10 часов утра в Управлении Магистрата города Козеницы, будут производиться публичные торги, посредством запечатанных объявлений на продажу дома с пристройками под N. 22 в г. Козенице состоящего, принадлежащего Ев. Зельману Вайнбергу, а обремененного Банковым строительным ссудом в количестве 659 руб. 73 коп., от этой же суммы (in plus).

Желающие участвовать в торгах должны представить залог соответственный 1/10 части суммы т. е. 65 руб. 97 коп.

Подробные условия могут быть пересматриваемы ежедневно, за исключением праздничных и табельных дней в Управлении Магистрата г. Козеницы.

Г. Козеница, 22 Июня 1868 года.

Бургомистр, Грейбер.

Форма объявления.

В следствии объявления Магистрата г. Козеницы от 22 Июня с. г. за N. ... сим объявляю, что желаю купить дом в г. Козенице под N. 22 состоящий, за сумму N. с собою нением всех торговых условий установленных для настоящей покупки, квитанция в представлении залога в N. казначейств при сем прилагается.

Место постоянного моего жительства в N. писал в N. дня N. месяца N. 1868 года.

(Здесь имя и фамилия).

N. D. 4151. Магистрат Губернского Города Свдлец.

По случаю несостоявшихся 25 Июня т. г. торгов на устройство шоссейной дороги на пространстве от вала г. Свдлец до станции Варшавско-Тереспольской желзной дороги в разстоянии 119 погонных соженей имющихся начать от суммы 1315 руб. 40 коп. (in minus) сим объявляю, что другой срок на производство торгов посему подряду, начиная от вышеказанной суммы 1,315 р. 40 к., назначен на 31 Июля т. г. до 12 часов утра в зал присутствия здешнего Магистрата, желающие зтем взять в подряд вышеказанные работы, обязаны до вышеозначенного числа лично или по почте представить запечатанные объявления по нижеприлагаемой форме, четко, чисто и без всяких ошибок и подчисток на гербовой бумаге 15 коп. достоинства. Представление же не свое временно или же с оглушением от формы не будет принято к оному приложить квитанцию подлежащую казначейства в доказательство представления залога в количестве 132 руб. сер. с сим торгам назначенного, который неустоявшемуся при торгах немедленно будет обратно выдан.

Подробные торговые условия могут быть ежедневно за исключением табельных и праздничных дней, рассматриваемы желающими в канцелярии Магистрата.

Форма объявления.

В следствии объявления Свдлецкого Городового Магистрата от 26 Июня т. г. за N. 2582, дню подписку в том, что объявляюсь взять на себя подряд устройство шоссейной дороги на пространстве от вала г. Свдлец до станции Варшавско-

Тереспольской желзной дороги за сумм. N. р. N. коп. прописью цифрами, приняв на себя все условия к торгам по этому подряду относящейся кассовую квитанцию на внесенный мною в N. казначейство залог в количестве 132 руб. с., при сем прилагаю с тем, что в случае если торги не останутся за мною таковой сам лично получу обратно, (или прошу прислать по почте указать место). Постоянное мое жительство в N. писал в N. месяца, числа 1868 г. подписать собственноручно имя и фамилию.

Г. Свдлец, 10 Июня 25 дня 1868 года.

Преидеть города, (.....).

N. D. 4124. Начальник Западного Горного Округа.

Сим уведомляю для всеобщего сведения, что на основании предписания Горного Департамента от 19 Июня с. г. за N. 1678 будут производиться в Управлении Начальника Западного Горного Округа в Домбров публичные (in minus) торги посредством запечатанных объявлений в 10 часов утра на поставку для Горного Домбровского Лазарета белья и разных других предметов на цену всего 984 руб. сер. формы и описания сказанных предметов, и условия по которым поставка должна быть исполнена, могут быть пересматриваемы в Горном Управлении в Домбров, а кроме того имющим желание присутствовать к торгам будет показана в том же Управлении форма на объявление.

Вадум к этому подряду назначается в количестве 100 р. с. наличными деньгами или процентными бумагами, на издержки же по объявлению 10 р. с.

Объявления будут принимаемы не позже полз часа до начала торгов, но написаны не четко с перчертками и подписками, или не по указанной форме, как не важные приняты не будут.

Podaje do publicznej wiadomości, że wskutek dekrypty Wydziału Górniczego z dnia 19 Czerwca b. r. N. 1678 odbywać się będzie w biurze Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Zachodniego w Dąbrowie w dniu 16 (28) Lipca b. r. o godzinie 11 przed południem licytacja in minus przez otwarcie deklaracji opiewających, na dostawę białyny i różnych efektów dla Lazaretu Górniczego w Dąbrowie na wartość przeszło 984 rs. obliczonych. Wzory, opisy i warunki według których przedmiot winny być dostarczony, mogą być przejrzane w biurze Okręgowem w Dąbrowie, a prztem udzielony zostanie osobom interesowanym w tymże biurze Okręgowem wzór, wedle którego winny być podane deklaracje na wziankowana entrepryze.

Vadium do licytacji złożyć się mające gotowizną lub papierami kurs w Kraju mającemi wynosi rs. 100. Na koszt ogłoszeń ubiegający się o dostawę złożyć winien rs. 10.

Deklaracje przyjmowane będą do godziny 10 1/2 przed południem, lecz nieczytelne, pokreślone, skrobane lub nie podług wzoru napisane, za nieważne uznane zostaną.

в Домбров 22 Июня (4 Июля) 1868 г.

и. д. Губе.

Секретарь Округа, Пашкович.

N. D. 4295. Начальник Восточного Горного Округа.

В Управлении Горных Заводов Восточного Округа в Сухеднев 15 (27) Июля 1868 г. в три часа по полудни будут производиться с повышением цен, посредством запечатанных деклараций на гербовой бумаге 30 копечного достоинства по ниже изложенной форме, до означенного срока Начальнику Округа представленных торги (in minus) на перевозки издлий в 1868 г. в Г. Варшаву изъ Бялогонского Завода отнесенные на 1,100 р. с.

Представляющие декларацию обязаны приложить к оным казначейския квитанция на залог 110 р. с. и издержки по объявлению 7 р. с.

Крестьяне громадами желающие подрядиться, на залог в декларациям могут прилагать свидтельство Войтов. Гмин, выданный в доказательство принятой крестьянами круговой ответственности в обеспечение подряда.

Торговые условия для этих торгов установленны можно читать в Горном Департаменте в Г. Варшав и в Управлении Округа в Сухеднев каждого дня за исключением праздничных и табельных дней.

Форма деклараций.

Вследствии объявления Начальника Горных Заводов Восточного Округа от 1 Июля 1868 г. N. 3116, сим объявляю что принимаю на себя подряд перевоза издлий в Г. Варшаву в течении 1868 г. изъ Бялогонского Завода с уступкою с тем, что торгам означенных в пользу казны N. процента (процент) писать цифрами и прописью подвергаться всем обязанностям и предостережениям заключенным в торговых условиях мною прочитанных и понятых.

Казначейския квитанции на представлений задолг и издержки по обвинении прилагая, которая въ случаѣ неустойки за мной торговъ, желаю получить на мои руки.

Постоянно проживаю въ Н. всего ближе почтовой станции Н.

Поместить число составления декларации и подписать имя и фамилию.

въ Сухеднево, 1 Июля 1868 г.
в. и. д. Заорский.

N. D. 4155. Магистратъ Горада Варки.

Такъ какъ назначенные на вчерашний день публичные торги на продажу постоянного двора со строениями и плетнемъ составляющими собственность Варкской Городской кассы не состоялись то М. гистратъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 29 Июля с. г. въ 1 часть по полудни, будутъ производиться въ Управлении здѣшняго Магистрата подъ председательствомъ Г. Начальника Горно-Кальварійскаго Уѣзда во второмъ срокѣ, публичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявлений на упомянутую продажу, начиная отъ суммы установленной по оцѣнкѣ въ 2,286 руб. 45¹/₂ коп. Подателямъ объявлений должны представить къ енимъ наличными деньгами ¹/₁₀ часть оцѣненной суммы т. е. 228 руб. 6¹/₂ к. с. подробныя условія къ предстоящимъ торгамъ, а также оцѣнка продаваемыхъ строений и плетня, могутъ быть пересмотриваемы желающими, ежедневно исключая праздничныхъ и табельныхъ дней въ управленіи Варкекаго Магистрата. Декларации должны быть составлены по помѣщенной при семъ формѣ, писаны на подлежащаго достоинства гербовой бумагѣ четко чисто и представлены въ означенный торговый срокъ до 12¹/₂ часовъ утра, послѣ чего никакія болѣе объявленія приняты не будутъ.

Г. Варка, 25 Июня 1868 года.

Петрусинскій.

Форма объявленія.

Всѣмъ объявленіи Варкекаго Городскаго Магистрата отъ 25 Июня с. г. предоставили при семъ наличными деньгами заложъ въ количествѣ 228 руб. 65 к., (выписать буквами) объявляю, что за постоянный дворъ со строениями и плетнемъ въ г. Варкѣ составляющій собственность городской кассы обязываюсь уплатить сумму (цифрами и буквами) и что на условія предписанныя для сей продажи вполне соглашаюсь. Мѣсто постоянного моего жительства есть въ Н. писано въ Н. дня, мѣсяца, 1868 г.

(Здесь написать имя и фамилію).

N. D. 4308. Писаръ Трибунала Цивилнаго въ Калісѣ.

Видно чини, изъ на жданіе Яна Берента обывателя, въ Козминку замieszкалаго, а замieszkanie правне у Владыслава Рутковскаго, Патрона Трибунала Каліскаго, въ мѣсцѣ Калісѣ замieszкалаго, обране мажачаго, которы продажа та дыруже, въ поскуиваніи сумы rs 1,595 kop. 25, з процентомъ и коштами од Nepomucena Wyganowskiego, власциела чззці дѣлъ Рајско, въ тчззчз дѣлрахъ Рајско повзчзкз Каліскз мзззжачагз, протоколѣмъ Коморника пры Трибуналѣ Цивилномъ въ Калісѣ Франциска Roweckiego, дня 20 Lipca (1 Sierpnia) 1867 r. zajęte zostały na przymuszone w drodze sądowej wywłaszczenie:

DOBRA ZIEMSKIE

Рајско, чззчз, Nr. I-za. Składające się z wsi i folwarku części pierwszej Рајско, Nr. 1 oznaczonej, z wszelkimi zabudowaniami dworskimi, inwentarzem żywym i martwym, z gruntami obsianymi, łakami, pastwiskami wspólnymi, tudzież propinacją, która do czterech części Рајско należy i każdy ze swojej części w czwartęj części karczki pobiera, a że obecnie propinacja dzierżawi Johan Szajer za czynsz roczny rs. 180, przeto na każdą jedną czwartą przypada po rs. 45 rocznie. Czynszami, polowaniem, z tem wszystkiem co całość tej części Nr. 1 Рајско stanowi, położone w gminie Marchwacz, parafii Рајско, okręgu powiecie i gubernji Kаліскай. Graniczące na wschód z dobrami Szmitki i Oszechklin i częścią Рајско do Celestyna Umińskiego należącą, na południe z dobrami Marchwacz i Trzszawy, na zachód z dobrami Sunikowem, na północ z dobrami Pietrzykowem. Część ta Рајско Nr. 1 leży na zachód od strony dѣлъ Janikowa, granice są pewne, kopcami oznaczone grunta, łaki i pastwiska stanowią jedną całość, a tylko po wyciętych boru jest grunt w ¹/₄ części należący tu, wynoszący około morg 5 nowopolskich, położony na zachód słońca graniczy, to jest: od północy graniczy z gruntem Celestyna Umińskiego, a na południe z gruntem Zawadzkiego. Odległe od miast: Kаліска worst 15, Kozminka worst 5. Opatówka worst 7.

Właścicielem części tej zajętej jest Nepomucen Wyganowski, która jest w dzierżawie Józefa Krajewskiego z kontraktu dzierżawnego

dnia 25 Maja (6 Czerwca) 1867 r. przed Rejentem Lopuskim zeznanego, na lat trzy od 12 (24) Czerwca 1867 r. za sumę rs. 500 za cały czas dzierżawy.

Budynki są dostateczne w tych dobrach: dwór z drzewa, dwa sklepy w ziemi z drzewa, chlewy, dwie stodoly, tudzież stajnia z wozownią i oborą pod jednym dachem, szopa, wreszcie dwa domy drewniane, w których z przodu mieszka ludzie wlaszczeni, a od tyłu ludzie dworscy. Karczma drewniana w której mieszka dzierżawca propinator, na początku powołany Johan Szajer i chlewik.

Rozległość dѣлъ Рајско części Nr. 1, wynosi na miarę nowopolską i ruską:

1. Pod zabudowaniami i podwórzem morg 2 przętów 150.
2. Ogrodu owocowego i warzywnego przy dworze morg 3 pr. 100
3. Gruntu dworskiego ornego włók 4 morg 8 pr. 50.
4. Łak morg 15 pr. 150.
5. Pastwiska wspólnego z włóścianami morg 10.
6. Stawu zarosłego i nie zarzabionego przętów 160.
7. Dróg i wygonów morg 4.

Wodów morg 1 pr. 100.
Razem włók 6, morg 5, przętów 100, na miarę nowopolską, czyli dziesiątyn 91 na miarę ruską.

Grunta należą do klasy II. i III.
Na gruncie zajęty został inwentarz: koni formalskich 4, krów 3, wóz kuty z arabami, plugów 2, radło 1, bron 2.

Szczegółowy opis stanu tych dѣлъ znajduje się w protokole zajęcia spisany d. 20 Lipca (1 Sierpnia) 1867 r., który doręczony został Wójtowi gminy Marchwacz Celestynowi Umińskiemu d. 21 Sier. (2 Wrześ.) 1867 r. w Рајску. Pisarzowi Sądu Pokoju w Kалісѣ Stanisławowi Białobrzekiemu w dniu 25 Sierpnia (6 Września) 1867 r.

Wpisanie tego protokołu zajęcia nastąpiło do księgi hipotecznej dѣлъ Рајско w Kалісѣ d. 29 Lutego (12 Marca) 1868 r., a do księgi księgi zarejestrowań w kancelarji Pisarza Trybunału w Kалісѣ dnia 12 (24) Marca 1868 r.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacyjnych nastąpi d. 20 Kwietnia (12 Maja) r. b. o godzinie 10 rano na audjencji Trybunału Cywilnego w Kалісѣ w miejscu zwykłych posiedzeń które przeznaczone być mogą w kancelarji Pisarza Trybunału i u Władysława Rutkowskiego Patrona sprzedaż popierającego.

Kалісѣ d. 12 (24) Marca 1868 r.

Asesor Kolegjalny, J. Migórski

Po odbyciu 3 publikacji warunków licytacyjnych ułożonych do sprzedaż dѣлъ Рајско części I, do Nepomucena Wyganowskiego własności należących, oraz temczasowego przysądzenia tych dѣлъ w terminie d. 3 (15) Lipca r. b. w którym d-bra te Władysławowi Rutkowskiemu Patronowi za sumę rs. 3,000 przysądzone zostały. Termin do stanowczego przysądzenia wyrokiem daty dzisiejszej zapadłym oznaczony został na dzień 6 (18) Września r. b. godzinie 10 rano, w miejscu posiedzeń Trybunału w Kалісѣ, w którym licytacja od sumy rs. 3,000 rozpocznie się.

Kалісѣ dnia 3 (15) Lipca 1868 r.

J. Migórski.

N. D. 4318. Pисаръ Трибунала Цивилнаго въ Лубліні.

Ogłasza, że folwark emfiteutyczny Ponigwoda do własności Kasy Ekonomicznej miasta Lublina należący, a w wieczystem posiadaniu Teodora Hertzler w Lublinie pod Nr. 198 zamieszkałego i zamieszkanie prawne obrane mającego, zostający, w jurysdykcji Sądu Pokoju Lubelskiego położony, mający ogólnie przestrzemi około morgów nowopolskich 247, przętów 231, z których pod ogrodami warzywnymi i owocowymi około morgów 5 przętów 140, pod gruntami ornymi około morgów 188 przętów 279. W kontrowersie w gruntach ornych z probostwem 8-go Mikołaja około morgów 5 przętów 33, pod łakami klasy drugiej morgów 25 przętów 289, pod pastwiskami około morgów 14 przętów 20, pod nienzytkami, drogami i granicami około morgów 6 przętów 68, pod zabudowaniami około morg 1 przętów 102. Włóścian żadnych nie ma. Grunt w ogóle pszenney gliniasty klasy 2. Zabudowania dostateczne, dom drewniany w średnim stanie, inne budowle murowane w dobrym stanie. Jest cegielnia i dom murowany dla strycharza; zajęty został na sprzedaż publiczną przymusową przed Trybunałem Cywilnym w Lublinie odbyć się mającą, na jądanie Stanisława Samuela Strejbel w Lublinie mieszkającego. Sprzedaż popiera Franciszek Styczynski Patron. Folwark ten w moc kontraktu urzędowego, zostaje w dzierżawie Aleksandra John, która trwać będzie do dnia 12 (24) Czerwca 1872 roku. Zajęcie dokonane przez Antoniego Szymańskiego Komornika, w dnach 10 (22) i 12 (24) Stycznia 1868 roku doręczone w kopiach Magistrowi miasta Lublina i Pisarzowi Sądu Pokoju w Lublinie w dniu 23 Lutego (6 Marca) 1868 r., następnie wniesione zostało do księgi hipotecznej folwarku Ponigwoda, w dniu 28 Lutego (11 Marca) r. b., a do księgi przez podpisanego w Kancelarji Try-

bunału utrzymywanej w dniu 8 (20) Marca r. b.

Pierwsza publikacja warunków sprzedażi odbędzie się w dniu 18 (30) Kwietnia 1868 roku na audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie o godzinie 10 rano.

Robert Barchwic.

W dniu 25 Czerwca (7 Lipca) 1868 roku odbyło się przygotowawcze przysądzenie, na którym gdy nikt nie postąpił podanego szacunku rs. 6,000, suma ta zniżoną została do rs. 4,000 i za tę przygotowawczo zaliczył Patron sprzedaż popierający. Termin do stanowczej sprzedażi wyznaczony jest wyrokiem Trybunału Lubelskiego z dnia 25 Czerwca (7 Lipca) 1868 r. na dzień 9 (21) Sierpnia 1868 r. godzinie 10 z rana, w którym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,000 na przygotowawczem przysądzeniu postąpnem.

Franciszek Styczynski, Patron.

LISTY GONCZE.

N. D. 4274. Судъ Исправительной Полиции въ Кальваріи.

Благоволятъ всѣ гражданскія и военныя власти, дабы тщательно слѣдовали Гершона Эльяшовича Маламатсона проживающаго въ городѣ Кальваріи, лѣтъ отъ роду 34, роста средняго, лица продолговатаго, волосъ русыхъ, глазъ сѣрыхъ, носа и ротовъ утѣренныхъ, бороды продолговатой, и Ицка Орковича Либершиновича изъ городъ Кальваріи, лѣтъ отъ роду 33, роста средняго, лица круглаго, волосъ темнорусыхъ, глазъ темныхъ, носа и рота утѣренныхъ, бороды вруглой, во время поимки доставили Суду здѣшнему.

Г. Кальварія 27 Іюня (9 Іюля) 1868 г.

Предсѣдательствующій Судья,
Колѣжскій Ассесоръ, де Іоне.

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Icka Orkowicza Liberszynowicza lat 33, wzrostu średniego, twarzy okrągłej, włosów ciemno-blond, oczu ciemnych, brody okrągłej i Gerszona Eliasowicza, Malametsona lat 34, wzrostu średniego, twarzy ściągłej, włosów ciemnych, bezu siwych, brody ściągłej, obydwóch z miasta Kalwarji ściśle śledziły, a w razie ujęcia Sądowi tutejszemu lub najbliższemu dostawiły.

Kalwarja d. 27 Czerwca (9 Lipca) 1868 r.

Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, de Johne.

N. D. 4277. Судъ Исправительной Полиции въ Г. Плоцкѣ.

Приглашаеъ всѣ военныя и гражданскія власти наблюдающія за порядкомъ и спокойствіемъ края, какъ равно частныя лица, дабы Яна Вальдовскаго въ здѣшнемъ тюремномъ замкѣ заключеннаго, а 21 Іюня (3 Іюля) с. г. около 3 часовъ послѣ обѣда изъ работъ при починкѣ поваловъ около города Плоцка, убѣжавшаго разсыкавши, въ случаѣ задержанія онаго застигнули и здѣшнему Суду подѣ строгою стражею благоволили одоставити.

Примѣты Яна Вальдовскаго: отъ роду имѣетъ 29 лѣтъ, росту хорошаго, лица продолговатаго, волосъ на головѣ темныхъ лѣъ высокаго, глазъ бурыхъ, носа мѣрнаго, палецъ у правой руки имѣетъ изувѣченный чертъ машину, мроживалъ передъ задержаніемъ въ деревни Прзечишевѣ, гминѣ Кленеве, Плоцкомъ уѣздѣ, имѣетъ жену Богумилу съ Карвовскихъ проживающую въ деревни Прзечишевѣ.

Г. Плоцкъ, Іюня 24 (Іюля 6) дня 1868 г.

Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe, nad porządkiem i spokojnością w kraju czuwające, jako też osoby prywatne, iżby na Jana Waldowskiego w więzieniu tutejszym osadzonego, a w dniu 21 Czerwca (3 Lipca) r. b. około godziny 3 po południu z roboty przy naprawie wałów około miasta Płocka, zbiegłego baczną uwagę zwracały, w razie dostrzeżenia onego ujęły i Sądowi Poprawczemu tutejszemu pod ścisłą strażą dostawiły raczny.

Rysopis Jana Waldowskiego jest następujący: ma lat 29 wieku swojego, wzrostu dobrego, twarzy pociągłej, włosów na głowie ciemnych, czoła wysokiego, oczu burszych, nosa miernego, palec wielki u prawej ręki ma skaleczony przez maszynę, mieszkał przed uwieszeniem we wsi Przeciszewie gminie Kleniewo, Powiecie Płockim, ma żonę Bogumilę z Karwowskich zamieszkałą w Przeciszewie.

Płock d. 24 Czerwca (6 Lipca) 1868 r.

Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

N. D. 4280. Судъ Исправительной Полиции въ Плоцкѣ.

Предлагаеъ всѣмъ властямъ, такъ военнымъ какъ и гражданскимъ, Елизабѣту Фуакъ преждѣ въ городѣ Закрочинѣ проживающую, а теперъ съ мѣста проживанія

неизвѣстную, тщательн о слѣдить, въ случаѣ поимки, въ здѣшній Судъ доставити.

Примѣты ей: лѣтъ отъ роду 50, ростъ средній, лицо круглое, волосы темно-русые, глаза пивные, носъ хороший, борода круглая, особыхъ примѣтовъ не имѣетъ.

Г. Плоцкъ, 26 Іюня (8 Іюля) дня 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.

Wzywa wszelkie władze, tak cywilne jak i wojskowe, nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Elzbię tę Funk, poprzednio w mieście Zakroczymiu mieszkającą, a obecnie z miejsca pobytu niewiadomą, ściśle śledziły i w razie ujęcia, Sądowi tutejszemu dostawiły raczny.

Rysopis jej następujący: lat ma 50 wzrostu średniego, twarzy okrągłej, włosów ciemno-blond, oczu piwnych, nosa dobrego, brody okrągłej, znaków szczególnych żadnych.

Płock d. 26 Czerw. (8 Lipca) 1868 roku.
Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

N. D. 4217. Судъ Простой Полиции въ Г. Сувалкахъ.

Приглашаеъ военныя и гражданскія и полицейскія власти произвести въ предѣлахъ ихъ вѣдомствъ тщательный розыскъ Шимея Нейберга, происходящаго изъ города Рачекъ, Августовскаго уѣзда, который бѣжалъ изъ мѣста жительства и скрывается отъ судебного изысканія: въ случаѣ же отысканія его, препроводити надлежащимъ порядкомъ въ здѣшній Судъ. Примѣты Нейберга, лѣтъ отъ роду 32, роста средняго, лица продолговатое, волосы русые, ротъ и носъ обыкновенные, борода рыжая, особыхъ примѣтъ не имѣетъ.

Г. Сувалки, Іюня 22 (Іюля 4) дня 1868 г.
Подсудокъ, Маевскій.

N. D. 4191. Судъ Простой Полиции въ Кальваріи.

Благоволятъ всѣ власти военныя и гражданскія тщательно слѣдить Андрея Редера, помощника Портнаго въ последнемъ времени въ дер. Матлаукъ, Винтынецкой гминѣ проживающаго, нынѣ по мѣсту жительства неизвѣстнаго и его въ случаѣ поимки въ здѣшній или ближайшій Судъ доставити.

Примѣты Андрея Редера слѣдующія: лѣтъ отъ роду 18, ростъ средній, волосы русые, глаза сѣрые, носъ и ротъ утѣренные, особыхъ примѣтовъ никакихъ.

Г. Кальварія, Іюня 8 (20) дня 1868 г.
Подсудокъ, Стемпень.

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jak i wojskowe, aby ukrywającego się Andrzeja Redera przed wymiarem sprawiedliwości śledzić i w razie ujęcia Sądowi tutejszemu lub najbliższemu dostawić raczny, ostatnio zamieszkiwa we wsi Matławka gminie Wysztyńiec.

Rysopis jego jest następujący: lat ma 18, wzrost średni, włosy blond, oczu burs, nos i usta umiarkowane, znaków szczególnych żadnych.

Kalwarja d. 8 (20) Czerwca 1868 r.
Podsekret, Stempień.

N. D. 3716. Судъ Исправительной Полиции въ Кальваріи.

Симъ приглашаеъ всѣ военныя и гражданскія власти, дабы Хима Гиришонича Берванова имѣющаго лѣтъ отъ роду 28, ростъ большій, волосы темно-русые, глаза голубые, носъ и ротъ утѣренъ, лицо продолговатое, особыхъ примѣтъ неимѣющаго, происходящаго изъ города Филипова, Сувалскаго уѣзда и губерніи а нынѣ бѣжавшаго съ мѣста жительства, какъ обвиненнаго въ ложномъ доказательствѣ разслѣдовывалъ, а въ случаѣ поиманія его, подѣ строгомъ караулѣмъ въ здѣшній Судъ доставити изволи.

Г. Кальварія, 1 (13) Іюня 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колѣжскій Ассесоръ, де Іоне.

N. D. 4202. Домжінскій Судъ Исправительной Полиции.

11 (23) Іюня текущаго года, мѣстная Земская Стрѣжъ у подозрительнаго лица, нѣкоего Франца Стылуковскаго, отобрала болѣе 300 руб. сер. на личныя деньги, показанію сего же Стылуковскаго, найденныя имѣ въ отхожемъ мѣстѣ около жандармской конюшни. Объявляю объ этомъ ко всеобщему свѣдѣнію, здѣшній Судъ приглашаеъ, до сихъ поръ неизвѣстнаго на вѣрно владѣльца этихъ денегъ, дабы съ доказательствами собственности въ теченіи 30 дней, явился въ тотъ же Судъ, въ противномъ же случаѣ съ деньгами будетъ поступлено по закону.

Г. Домжа, Іюня 19 (Іюля 1) 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Мильбергъ.